

# DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

Samenwerkend met VO, BSG en de Dienst Cultuur.

Redactie : Pleinlaan 2  
gebouw Y'  
1050 BRUSSEL  
Tel.: 02/641 2338

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters  
J. Vuylstekelaan 12 C1  
2050 ANTWERPEN

## Een nieuwe start

De traditie wil het zo, een academisch jaar kan enkel door een academische zitting geopend worden. Op zo'n academische opening wordt dan van de universitaire kopstukken verwacht dat ze enkele verbale hoogstandjes plegen. Dat daarbij wel eens holle retoriek gebruikt wordt of dat de eigen instellingen op ordinaire P.R.-manier de hemel - voor de V.U.B. is dat een vrijzinnige - ingeprezen worden kan de pret niet drukken. Integendeel, de eigen lof wordt gretig door de dagbladders opgenomen en wordt in een massale publiciteitscampagne omgezet. Is deze belangstelling van de media misschien te verklaren door het feit dat academici nog niet zoals de politici een slechte faam verworven hebben wat het houden van onoprechte toespraken en zelf-bewieroking betreft? En zijn de universitaire "big bosses" misschien van deze slechte faam gespaard gebleven omdat niemand ooit hun gedane beloften achteraf op hun uitvoering controleerde?

Dezelfde traditie wil trouwens ook dat 's lands bestuurders, liefst met een zelfde filosofische overtuiging als de respectievelijke universaliteit, de plechtige opening met hun aanwezigheid nog iets meer glans komen geven. Dat deze politici en militaire bewindvoerders nauwelijks een geuuw kunnen onderdrukken speelt evenmin een rol. In het schijnwerptje staan, dat telt. Zelfs al moet men daar voor 15 minuten te laat de aula instormen zodat iedereen duidelijk ziet dat jij ook aanwezig bent. Vooral handig met nationale vertellingen voor de deur, niet waar meneer Van Miert?

De opening van het nieuwe academiejaar dua.

Na een laatste herdenking van de dierbare overledenen - ze worden nu definitief begraven - en een afscheidwoord aan hen die de universaliteit ruilen voor een rustig levenje als gepensioneerden - ze zullen nog eenmaal vernoemd worden in de universitaire annalen, op een volgende herdenking van de overledenen - sprak prof. Herman Corlijn, voorzitter van de Raad van Beheer een welkomwoord uit. Hij had het over de jonge en dynamische universaliteit die de VUB wel is en hoe het studentenaantal over 2 academiejaren met ongeveer 10% gestegen is. Corlijn zal op zo'n blijde dag zeker niet gaan vertellen dat, bij een eerste voorzichtige raming voor '85 het Rekencentrum spreekt van 10% minder 1ste kandidatuurstudenten.

De tweede man, van vrouwen die op zulke onderonsjes een speech voeren is er vooralsnog geen sprake, die het woord voerde was Jean-Pierre De Greve die sprak voor het wetenschappelijk personeel. Van zijn toespraak bleef er mij één puntje in het hoofd hangen omdat het belangrijk voor de studenten kan zijn. Ik citeer "Gelet op de geëvolueerde samenstelling van de universitaire gemeenschap kan bvb. de vraag gesteld worden of het wel juist is dat de rector verkozen wordt door slechts één komponent van die gemeenschap." Wat bedoelt De Greve daarmee? Wil hij voor de assistenten stemrecht voor de rectorverkiezingen of ziet hij het ruimer en wil hij ook de studenten stemrecht geven? Ik vrees dat De Greve wel niet dit laatste, in felte het summum van universitaire democratie, bedoeld zal hebben. Studenten, assistenten, één strijd?

Emmanuel Boon was de spreker voor de studenten. Het was trouwens zijn speech die de meeste opschudding veroorzaakte. Het is wellicht de eerste keer in de geschiedenis van de Belgische universaliteiten dat een buitenlandse student het (nederlandse) woord voerde op een academische zitting. Men kan er natuurlijk de bedenking bij maken dat door een Ghanese te laten spreken de VUB-overheden juist het progressieve blaasjen van de universaliteit nog wat extra wilden benadrukken. Toch haalde hij een brandend aktueel

thema aan: de moeilijkheden van de buitenlandse studenten. Hij plette voor meer contact tussen Belgische en buitenlandse studenten en tegen racisme en apartheid. Een ingekorte, engelse versie van zijn speech vind je onder de rubriek Foreign Students. Net zoals vorig jaar kwam de kortste redevoering van Wim Laveyt, de vertegenwoordiger van het administratief en technisch personeel,

Uit hoofde van zijn nieuwe job, Algemeen Koordinator van de Sociale Sektor, kon hij moeillijk anders dan wat bloemetjes goolen naar de studenten SoR-leden. Citaat: "Na enkele maanden mag ik nu reeds zeggen dat de ernst waarmee de studenten van de Sociale Raad hun vrijwillige taak uitvoeren, mij zeer verrast...". Of hoe een man, niet erg groot van gestalte, in een korte toespraak groot kan zijn.

Anders was het met rektor Steenhaut's toespraak die van een respectabele lengte was. Voor de mensen die op dat moment reeds ingedommeld waren herhalen we dat hij het had over "Democratie, administratie en bureaucratie. Daarin schetste en bekritiseerde hij de alles vermalende bureaucratische molen die de staat herleidt tot het toppunt van inefficiëntie en die het de elite mogelijk maakt haar tirannie te vestigen. Je begrijpt het al, je moest verdomd klaar wakker zijn om deze boerham te verwerken. Maar tussen deze dure woorden was nergens een gedurfde uitspraak te vinden. Vorig jaar repte Oscar Steenhaut in navolging van wijlen KUL-rector De Somer toch nog één enkel woordje over de plaatsing van kruisraketten. Natuurlijk, de kruisraketten staan er nu, en Steenhaut gaat voor de laatste maal het academische jaar in als rektor. Waarom dan nog...?

Victor Venijn.

## Vubtiiek ~ ludiek



Vubtiiek: Koopje (foto: Paco)

Wie denkt dat te voor praktische problemen gegarandeerd in de Vubtiiek terecht kan, overschat schromelijk de toereikendheid van onze V.U.B. diensten. Hoewel, de tekortkoming van deze zowel door personeelsgebrek als door gebrekkig management geteisterde sektor hebben ook hun voordelen: een heleboel artikelen staan heden ten dage gesoldeerd. Zo kunnen cijferfraaks van de toch wel unieke gelegenheidsgebruik maken om Hewlett-packard artikelen voor zomaar eventjes de helft van de prijs aan te kopen... zolang de voorraad strekt!

Nu het woord voorraad toch gevallen is: nu wetenschappelijk bewezen is dat Atlantis niet bestaan heeft, laat de dienst "research" van de V.U.B. onze Vubtiiek hardvochtig met 'n onmetelijke stapel zwenkvlizen zitten: help ze even, wil je? Diegenen die graag hun V.U.B.-bindingen etaleren, kunnen consequent een paraplu gaan kopen met het bekende embleem. Wil u ook als de zon schijnt als intellectueel aanzien worden? Geen probleem: V.U.B.-stickers, dassen, aanstekers, asbakken, T-shirts, sweat-shirts... om zot van te worden. Klap op de vuurpijl zijn wel die mooie, hoge cocktail- of weetikveel-glazen die echter ook alweer voorzien zijn van onze zaligmakende "Sientia..."-slogan en dientengevolge onverkoopt blijven... Wie er (terecht) nog voor durft uit te komen zijn puberjaren nog niet ontgroeid te zijn, kan zijn slag slaan met de typische romantiek suggererende zonne- of maneschijn en blote borsten-posters voor het spotprijsje van 100 frank. Geef toe: waar kan je je nog voor die prijs belachelijk maken? De elektrische schrijfmachines, overigens wel een beetje voorbijgestreefde types, zijn ook al aan 50%. En waarschijnlijk nog (veel?) meer: ga eens een kijkje nemen! ...

Moest dit artikel enigszins public-relationsachtig overkomen, dan willen we jullie met volgende bedenkingen trachten duidelijk te maken dat zulks niet de bedoeling was: eerstens is het toch in jullie belang om tijdig van zulke gunstarriveren op de hoogte te zijn, tweedens zijn jullie ervoor gewaarschuwd dat door de al eerder aangestipte beleidsmoeilijkheden niet alles van een lelen dakje loopt (bereid je voor op lang aanschuiven) en derdens en hierbij aansluitend beloven we jullie in de loop van het jaar een "kritische analyse" zoals ze dat aan de unief zo graag noemen. Het leek ons echter niet meer dan billijk om de Vubtiiek met 'z'n nakende beleidsveranderingen, de kans te geven die in een "serene" sfeer door te voeren. We kijken voorlopig dus de kat uit de boom, maar men weze gewaarschuwd: we doen niet onze ogen dicht!

## EDITO

In het begin van het academiejaar zijn er weer verschillende stinkende zweren opengebarsten. De eerste affaire sleept al een hele tijd aan: de nieuwe studentenkamers op de Waverse Steenweg. Met de rektor en de Oud-Studentenbond als drijvende krachten werd op de Waverse Steenweg een oud pand heringericht tot "uitstralingskoten". Deze mooie benaming laat niet vermoeden dat het gaat om een regelrechte aanval op de Sociale Sektor. De uitstralingskamers worden, zonder de medewerking van Dienst huisvesting, op volledig willekeurige wijze toegewezen. En zo ligt de weg naar vriendjespolitiek volledig open. Bovendien wordt door de OSB t.o.v. de Dienst huisvesting een parallel circuit van studentenverblijven uitgebouwd. Een alternatief circuit waar studenten helemaal geen controle over hebben.

Een deel van de oude fabriek mocht de SoR van de OSB, op bepaalde voorwaarden, gebruiken als transitihuis voor buitenlandse studenten. Toen het transitihuis zo goed als volzet was, de uitstralingskamer zijn nog niet allemaal bezet, kwamen Sociale Raad en de Oud-studentenbond met elkaar in konflikt omdat het OSB weigert zich bij de regelingen van de Sociale Sektor neer te leggen. Daarom werd al het personeel van de Dienst huisvesting, een deel van de Sociale Sektor, door W. Laveyt en E. Goubin uit het pand weggehaald, met het gevolg dat de vuilniszakken er niet meer worden buitengezet zodat er al een berg vuilnis ligt te stinken. Het studentenbelang lijkt in deze zaak dus zeker niet te primeren.

Het tweede geval is vrij recent. "Billie" Roman, het hoofd van BSG, wil de studentenkringen een kontrakt aansmeren waardoor ze verplicht worden het hele jaar door op al hun T.D.'s zijn diskobar te laten spelen. Misschien een daad uit naïviteit maar Roman moet beseffen dat zijn morele invloed op de praeses niet gering is. Kringen kunnen er bijna niet onderuit om zijn diskobar te engageren. Naïef of niet, het lijkt ons verdacht dat de Perskring, toevallig een kring die het kontrakt niet getekend heeft, haar eerste TD al door BSG verschoven ziet worden.

Vol

# SoR.: een raketten-nee

De Sociale Raad van 19 september was nummer 101 in de rij. Geen reden echter om zich mee te maken dacht het gros van de studentenvertegenwoordigers en, op enkele doordrijvers na, vonden ze het niet de moeite om hiervoor hun vakantie te onderbreken. Een rustige onderbevolkte SoR dus die enkel geschiedenis maakte omdat alles bij elkaar de zitting niet langer dan anderhalf uur duurde.

De dagorde was dan ook vrij beperkt. Even werd nog teruggekomen op de beslissing van 5 juli om Dirk De Cock wegens overdreven afwezigheid uit de Sociale Raad te zetten. De Cock die de SoR-afgevaardigde van de Raad Van Beheer was liet zijn plaatsvervanger Grouwet een brief aan de voorzitter Goubin overhandigen waarin hij stelde dat niet zijn herhaaldelijke afwezigheden maar zijn (liberale) ideeën het doorslaggevend argument voor zijn ontslag was. Voorts schreef De Cock in zijn brief dat "een SoR-lid niet lijfelijk aanwezig moet zijn om goed werk te leveren". Vooral deze zinsede voelden de paar aanwezige studenten als een belediging aan. Ze herhaalden dat het ontslag van Dirk De Cock uitsluitend te wijten was aan zijn afwezigheden (4 keer op 7 vergaderingen). Volgens hen was het ook onmogelijk dat iemand goed werk binnen de Sociale Raad kan verrichten als deze zich zelfs niet de moeite getroost om de vergaderingen bij te wonen. Op dit gekibbel, SoR versus De Cock-Grouwet volgde de goedkeuring van bijkredieten voor de Sjerp-lokalen te Jette, een voorstel voor het examen jurist van Sjerp en de beslissing om de onroerende voorheffing van de stad Etterbeek te betalen.

Het belangrijkste punt stond echter ook ditmaal helemaal achteraan op de agenda. Namelijk een voorstel om op te roepen tot deelname aan de nationale antikrakettenbetoging van zondag 20 oktober. Op het voorstel kwam een reactie van Grouwet die meende dat de SoR zich hiermee op politiek terrein begaf. Iets wat Eric Goubin grif toegaf er onmiddellijk aan toevoegend dat de Sociale Raad al bij meerdere gelegenheden, o.a. bij de abortus-problematiek, een politieke stellingname had ingenomen. Grouwet, die niet te overtuigen leek, vroeg daarop de stemming aan over het voorstel. De oproep om tegen de raketten te betogen werd echter unaniem, op de stem van Grouwet na, goedgekeurd. Het is nu te hopen dat alle SoR-leden die voor de betoging gestemd hebben nu ook op die betoging aanwezig zullen zijn. De tekst van de oproep vind je in het kadertje. **Sorge**

## OPROEP TOT DEELNAME AAN DE ANTI-RAKETTENBETOGING

De Sociale Raad Studenten roept de studenten en het personeel van de Vrije Universiteit Brussel op om deel te nemen aan de anti-rakettenbetoging op zondag 20 oktober 1985. Zij onderschrijft het platform en de ordewoorden van de betoging en sluit zich aldus aan bij de organisaties die de onmiddellijke verwijdering van de kernraketten uit België en de aanvang van reële ontwapeningsinitiatieven nastreven.

De Sociale Raad Studenten vindt het ongehoord haar sociaal universitair beleid te moeten voeren in een tijd waarin die hele universiteit en de haar omringende samenleving door enkele kernbommen van de kaart worden geveegd.

Zij dringt er bij de academische overheid op aan niet deel te nemen aan overheidsprojecten dewelke rechtstreeks voor militaire doeleinden gebruikt kunnen worden. De Sociale Raad Studenten zoekt bovendien de Raad van Beheer van de VUB om in haar nakende besprekingen over het door de universiteit te voeren industriële beleid uitdrukkelijk afstand te nemen van samenwerking met bedrijven dewelke ontegensprekelijk deel uitmaken van het militair-industrieel complex. Aldus zou de Raad van Beheer een standpunt innemen, de humanistische grondbeginselen van de Vrije Universiteit Brussel waardig.

## "Uitstraling": 'n Toverwoord

Sinds 15 juni 1985 is ook de VUB-gemeenschap de trotse bezitter van een peperduur public-relationstijdschrift. In navolging van de voorgaande mislukkingen 'Delta' en 'Aula' en met een knipoogje naar de 'Akademische Tijdingen' van de katholieke konfraters aan de KUL werd het 'VUB-Magazine' opgericht. Bedoeling is de VUB zo positief mogelijk aan de buitenwereld (bedrijfsleven, scholen, pers) te verkopen. Uiteraard wordt dit niet zo plat uitgedrukt. 'Verkopen' wordt in public-relationskringen vertaald in 'zorgen voor uitstraling'. En welke onaantwoordbare gevolgen een blinde zucht naar 'uitstraling' kan aannemen lezen we o.a. in het artikel over de 'uitstralingskamers' op de Waversesteenweg.

Ondanks de konstante schaarste aan financiële middelen blijkt de Raad van Beheer dus een aardig spaarpotje te bezitten. Voor zulke projecten is er blijkbaar steeds geld aanwezig. Dat gemijlt met geld wordt pas weerzinwekkend wanneer men verneemt dat de verantwoordelijken van het 'VUB-Magazine' niet eens de goedkoopste drukker aangezocht hebben! Men had namelijk de keuze tussen de 300 000 BF per nummer van drukkerij Pencoprint te Wilsede-Leuven en 150 000 BF per nummer van een Gentse drukkerij. Om onverklaarbare redenen verkoos men het duurere Pencoprint. In normale omgangstaal noemt men zolets wanbeleid.

Maar terug naar het 'VUB-Magazine'. Waarschijnlijk ter ere van het vijftien jarig VUB-bestaan ontglipte de idee van een propagandablad aan enkele geniale breinen uit rektoraatskringen. Men achtte nogmaals de tijd rijp om een permanent orgaan op te richten waar vooral de academische overheid alle positieve prestaties kwijt kan. Wat onder positieve prestaties wordt verstaan, leert ons het eerste nummer. Na de omstandige maar onduidelijke overzichtsaartikelen volgen om beurten de belangwekkende gebeurtenissen van de drie afzonderlijke kampussen (Oefenplein, Rode, AZ Jette).

Rektor Steenhaut stelt het kersverse blad voor: "Via dit Tijdschrift zal in het bijzonder de nadruk gelegd worden op activiteiten die verband houden met het onderwijs, het wetenschappelijk onderzoek en het maatschappelijk dienstbetoon van de instelling." Raad van Beheer-voorzitter Corijn mag de VUB nogmaals de sterrenhemel inprijken; een kunst die hij goed blijkt te beheersen. De voorzitter van de Onderwijsraad, Bollaert, doet een halfslachtige poging om "zijn" Onderwijsraad rooskleurig voor te stellen.

En het zou de VUB niet wezen, mocht het Magazine niet een plaats voorbehouden voor het 'studentenleven'. Een eenzijdige voorstelling van de 'studentvriendelijke' diensten, marginale fenomenen als de studentenfanfare en de sport met nadruk op het competitielement geven ook hier een vertekend beeld weer.

Geheel onbetamelijk wordt het 'VUB-Magazine' wanneer op bladzijde 8-9 10 de zo sterk gekonstesteerde en gewraakte prof. Goyvaerts uit de Duitse als een joggende blanke heilt tussen de negerieten wordt voorgesteld.

### Kosten

Zo'n project op glanzend kwaliteitspapier is per definitie prestigieus en nooft veel, heel veel geld kosten. Het driemaandelijkse tijdschrift met een oplage van 12 000 exemplaren kost jaarlijks 1 200 000 BF. Met andere woorden, elk nummer van het 'VUB-Magazine' sloopt zo maar eventjes het hele jaarbudget van De Moelal op!! (Dat zijn de drukkosten. Hoe de vaste huistofotograf betaal wordt is onduidelijk.)

En ook de Oud-Studenten Bond (OSB) blijkt uniek te zijn. Het artikel 'Een oudstudentenvereniging: meer dan ooit noodzakelijk?', krijgt echter een bijzonder wrange smaak wanneer beweerd wordt dat de OSB het bestand van studentenkamers helpt uitbreiden. 'Dood haar (OSB) Inbreng zullen nog eens 44 studenten in uitstekende omstandigheden kunnen gehulsvest worden op een verntwoorde manier.' Verzwegen wordt evenwel dat deze kamers niet toegewezen worden via het sociaal eerlijke puntensysteem van de Dienst Hulsves-ting. Daardoor wordt de deur van vriendschappelijke wagenwijd opengezet.

Het is overduidelijk: dit blad druipt van de zelfvoldaanheid. Men heeft uiteindelijk een kanaal gevonden om de buitenwereld hardleers kond te doen over de geweldige dynamiek van de jonge, Vlaamse, vrijzinnige VUB. Uiteraard ontbreekt de zo geprezen democratische openheid niet. Dit terwijl ieder geïnteresseerde met de natte vinger aanvoelt dat de studenteninspraak aan de VUB nog steeds drie keer niets voorstelt. Misschien overtuigd voor de onwetenden, komt het 'VUB-Magazine' totaal ongelofwaardig over voor elke minimaal geïnformeerde persoon. Zoals sommige overdreven reclamecampagnes werkt het sterk op de lachspieren door het volledig gebrek aan zelfkritiek. Des te verwonderlijker is het dan ook dat kritische geesten als een J.Goubin, E.Stubbe, P.Van De Craen en H.Verstraeten bij de redakteuren horen. Doen zij dat om ten gepasten tijde de eigen winkel voor te kunnen stellen of worden ze gebruikt als 'deskundigen' om het imago van het blad wat op te krikken? Ook wij verwachten dat de VUB gedegen informatie geeft over de eigen instelling zodat iedereen kan weten wat het universitaire wereldje omvat. Maar een tikkelte eerlijke bescheidenheid zou zeker niet misplaatst zijn. Deze koek lijkt ons te glad om geslikt te worden.

GS.

**STUDENTENBLAD  
ZOEKT  
VERS BLOED  
medewerkers van harte  
welkom op onze eerste  
vergadering:**

**maandag: 14 okt.  
om 19 h  
in het moeiallokaal  
(naast cultuurcafé)**

## Buitenlandse Studenten / Foreign Students

De wereld is een groot dorp willen sommige cultuurfilosofen ons doen geloven. Voor de buitenlandse studenten aan de VUB is dat minder evident. Studeren allemaal goed en wel, daar zijn we per slot van rekening toch voor gekomen, maar het leven gaat ook verder buiten de universiteit en dat loopt meestal niet meteen van een leen dakje. Vooral niet voor de niet-EEG'ers (ongeveer de helft van de 500 vreemde studenten komt niet uit de Europese Gemeenschap) is het wel eens moeilijk om hun draai in Brussel te vinden. Daarom is de dienst UCOV, die onder andere instaat voor de opvang van de buitenlandse studenten, onlangs gestart met een campagne om een soort pater-of-meterschap voor deze studenten te organiseren. De bedoeling hiervan is Belgische studenten of families te vinden die ofwel de buitenlandse studenten de eerste dagen van hun aankomst onderdak kunnen bezorgen, ofwel graag contact zouden hebben met hen, ofwel bereid zijn enkele uren Nederlands met hen te spreken.

Kandidaat peters en meters kunnen zich steeds kenbaar maken bij het UCOV (gelegen in het gebouw Y vlak naast de dienst inschrijvingen). Intussen ging de Moelal bij UCOV eens horen waar de moeilijkheden zoal liggen bij het onthaal van de vreemde studenten. Het UCOV erkent dat er een globaal probleem van opvang bestaat. Tot nu toe hebben zij het echter ramelijk goed trachten op te lossen door het probleem in zijn totaliteit te benaderen. Het vinden van een woning, het leren van de taal, het zich aanpassen aan onze cultuur, het in orde komen met de administratie, financiële en allerlei andere praktische besommeringen. Het meest in het oog springt natuurlijk het woonprobleem.

Een belangrijke hinderpaal bij het vinden van een woning is het feit dat vele buitenlandse studenten niet in samenwerking komen voor een kot op de VUB. De toewijzing van deze gebeurt immers volgens criteria waaraan deze buitenlandse niet aan voldoen - de meeste onder hen volgen postgraduaten, docto-

raten en ander fraais terwijl de SoR voorkeur geeft aan basisopleidingen, kandidaturen en licenties voor het toewijzen van een kot. Ook vallen zij vaak uit de boot - in tegenstelling tot vele vooroordelen - omdat zij niet bepaald 'krap bij kas' zitten, sommige onder hen zijn afkomstig uit 'gegoede milieus'. Het vinden van een geschikte woning in de 'privé' (voor velen een al niet zo lichte opdracht) wordt voor hen nog eens een stuk moeilijker. Regelmatig weigeren huisbazen kamers aan vreemde studenten te verhuren, niet alleen uit xenofobe gevoelens of racisme, maar ook uit vrees dat zij weinig verhaal zouden kunnen hebben, wanneer iemand de laatste maanden van zijn verblijf de huur niet zou betalen. Daarbij dient men ook nog de wet "Goi" in acht te nemen die 6 gemeenten verbiedt nog meer vreemdelingen in te schrijven. Het is ook een publiek geheim dat het Brusselse op zijn minst niet bepaald 'vreemdelingenvriendelijk' te noemen valt. De toelagen aan de sociale sector voor het

onthaal van buitenlandse studenten is een tijdje geleden door Minister Eyskens afgeschaft, waardoor subsidies voor het academisch deel overbleven. Toch zou de VUB niet mogen vergeten, wil ze buitenlandse studenten blijven aantrekken, ze niet alleen cursussen en opleidingen moet organiseren, maar ook de nodige onthaalstructuur dient te verbeteren. Het verwerpen door de Sociale Raad van enkele UCOV-voorstellen - om een vast aantal kamers voor vreemde studenten te reserveren en daar speciale criteria aan vast te knopen - wijst er evenwel op dat de tijd daar blijkbaar nog niet rijp voor is. Toch vindt het UCOV dat we het probleem niet mogen overdramatiseren. Het zijn immers geen kinderen meer en zij moeten zelf ook een beetje hun "plan" leren trekken. In afwachting van betere tijden rekent het UCOV op wat begrip, enthousiasme en medewerking van de Belgen. Tenslotte hangt het ook van ons af om de vreemde studenten eens uit hun kringetje te lokken.

# SoR.: een raketten-nee

De Sociale Raad van 19 september was nummer 101 in de rij. Geen reden echter om zich mee te maken dacht het gros van de studentenvertegenwoordigers en, op enkele doordrijvers na, vonden ze het niet de moeite om hiervoor hun vakantie te onderbreken. Een rustige onderbevolkte SoR dus die enkel geschiedenis maakte omdat alles bij elkaar de zitting niet langer dan anderhalf uur duurde.

De dagorde was dan ook vrij beperkt. Even werd nog teruggekomen op de beslissing van 5 juli om Dirk De Cock wegens overduidelijke afwezigheid uit de Sociale Raad te zetten. De Cock die de SoR-afgevaardigde van de Raad Van Beheer was liet zijn plaatsvervanger Grouwet een brief aan de voorzitter Goubin overhandigen waarin hij stelde dat niet zijn herhaaldelijke afwezigheid maar zijn (liberale) ideeën het doorslaggevend argument voor zijn ontslag was. Voorts schreef De Cock in zijn brief dat "een SoR-lid niet lijfelijk aanwezig moet zijn om goed werk te leveren". Vooral deze zinsede voelden de paar aanwezige studenten als een belediging aan. Ze herhaalden dat het ontslag van Dirk De Cock uitsluitend te wijten was aan zijn afwezigheid (4 keer op 7 vergaderingen). Volgens hen was het ook onmogelijk dat iemand goed werk binnen de Sociale Raad kan verrichten als deze zich zelfs niet de moeite getroost om de vergaderingen bij te wonen. Op dit gekibbel, SoR versus De Cock-Grouwet volgde de goedkeuring van bijdrachten voor de Sjerp-lokalen te Jette, een voorstel voor de examen jurist van Sjerp en de beslissing om de onroerende voorheffing van de stad Etterbeek te betalen.

Het belangrijkste punt stond echter ook ditmaal helemaal achteraan op de agenda. Namelijk een voorstel om op te roepen tot deelname aan de nationale antirakettenbetoging van zondag 20 oktober. Op het voorstel kwam een reactie van Grouwet die meende dat de SoR zich hiermee op politiek terrein begaf. Iets wat Eric Goubin grif toegaf er onmiddellijk aan toevoegend dat de Sociale Raad al bij meerdere gelegenheden, o.a. bij de abortus-problematiek, een politieke stellingname had ingenomen. Grouwet, die niet te overtuigen leek, vroeg daarop de stemming aan over het voorstel. De oproep om tegen de raketten te betogen werd echter unaniem, op de stem van Grouwet na, goedgekeurd. Het is nu te hopen dat alle SoR-leden die voor de betoging gestemd hebben nu ook op die betoging aanwezig zullen zijn. De tekst van de oproep vind je in het kadertje. **Sorge**

## OPROEP TOT DEELNAME AAN DE ANTI-RAKETTENBETOGING

De Sociale Raad Studenten roept de studenten en het personeel van de Vrije Universiteit Brussel op om deel te nemen aan de anti-rakettenbetoging op zondag 20 oktober 1985. Zij onderschrijft het platform en de ordewoorden van de betoging en sluit zich aldus aan bij de organisaties die de onmiddellijke verwijdering van de kernraketten uit België en de aanvang van reële ontwapeningsinitiatieven nastreven.

De Sociale Raad Studenten vindt het ongehoord haar sociaal universitair beleid te moeten voeren in een tijd waarin die hele universiteit en de haar omringende samenleving door enkele kernbommen van de kaart worden geveegd.

Zij dringt er bij de academische overheid op aan niet deel te nemen aan overheidsprojecten dewelke rechtstreeks voor militaire doeleinden gebruikt kunnen worden. De Sociale Raad Studenten zoekt bovendien de Raad van Beheer van de VUB om in haar nakende besprekingen over het door de universiteit te voeren industriële beleid uitdrukkelijk afstand te nemen van samenwerking met bedrijven dewelke ontegensprekelijk deel uitmaken van het militair-industrieel complex. Aldus zou de Raad van Beheer een standpunt innemen, de humanistische grondbeginselen van de Vrije Universiteit Brussel waardig.

## "Uitstraling": 'n Toverwoord

Sinds 15 juni 1985 is ook de VUB-gemeenschap de trotse bezitter van een peperduur public-relationstijdschrift. In navolging van de voorgaande mislukkingen 'Delta' en 'Aula' en met een knipoogje naar de 'Akademische Tijdingen' van de katholieke konfraters aan de KUL werd het 'VUB-Magazine' opgericht. Bedoeling is de VUB zo positief mogelijk aan de buitenwereld (bedrijfsleven, scholen, pers) te verkopen. Uiteraard wordt dit niet zo plat uitgedrukt. 'Verkopen' wordt in public-relationskringen vertaald in 'zorgen voor uitstraling'. En welke onaantvaardbare gevolgen een blinde zucht naar 'uitstraling' kan aannemen lezen we o.a. in het artikel over de 'uitstralingskamers' op de Waversesteenweg.

Ondanks de konstante schaarste aan financiële middelen blijkt de Raad van Beheer dus een aardig spaarpotje te bezitten. Voor zulke projecten is er blijkbaar steeds geld aanwezig. Dat gemijnt met geld wordt pas weerzinwekkend wanneer men verneemt dat de verantwoordelijken van het 'VUB-Magazine' niet eens de goedkoopste drukker aangezocht hebben! Men had namelijk de keuze tussen de 300 000 BF per nummer van drukkerij Pencilprint te Wilsede-Leuven en 150 000 BF per nummer van een Gentse drukkerij. Om onverklaarbare redenen verkoos men het duurere Pencilprint. In normale omgangstaal noemt men zolets wanbeleid.

Maar terug naar het 'VUB-Magazine'. Waarschijnlijk ter ere van het vijftien jarig VUB-bestaan ontglipte de idee van een propagandablad aan enkele geniale breinen uit rectoraatskringen. Men achtte nogmaals de tijd rijp om een permanent orgaan op te richten waar vooral de academische overheid alle positieve prestaties kwijt kan. Wat onder positieve prestaties wordt verstaan, leert ons het eerste nummer. Na de omstandige maar onduidelijke overzichtsartikelen volgen om beurten de belangwekkende gebeurtenissen van de drie afzonderlijke kampussen (Oefenplein, Rode, AZ Jette).

Rektor Steenhaut stelt het kersverse blad voor: "Via dit Tijdschrift zal in het bijzonder de nadruk gelegd worden op activiteiten die verband houden met het onderwijs, het wetenschappelijk onderzoek en het maatschappelijk dienstbetoon van de instelling." Raad van Beheer-voorzitter Corijn mag de VUB nogmaals de sterrenhemel inprijken; een kunst die hij goed blijkt te beheersen. De voorzitter van de Onderwijsraad, Bollaert, doet een halfslachtige poging om "zijn" Onderwijsraad rooskleurig voor te stellen.

En het zou de VUB niet wezen, mocht het Magazine niet een plaats voorbehouden voor het 'studentenleven'. Een eenzijdige voorstelling van de 'studentvriendelijke' diensten, marginale fenomenen als de studentenfanfare en de sport met nadruk op het competitielement geven ook hier een vertekend beeld weer.

Geheel onbetamelijk wordt het 'VUB-Magazine' wanneer op bladzijde 8-9-10 de zo sterk gekonsteteerde en gewraakte prof. Goyvaerts uit de Duitse als een joggende blanke held tussen de negerieten wordt voorgesteld.

### Kosten

Zo'n project op glanzend kwaliteitspapier is per definitie prestigieus en moet veel, heel veel geld kosten. Het driemaandelijkse tijdschrift met een oplage van 12 000 exemplaren kost jaarlijks 1 200 000 BF. Met andere woorden, elk nummer van het 'VUB-Magazine' sloort zo maar eventjes het hele jaarbudget van De Moelal op!! (Dat zijn de drukkosten. Hoe de vaste foto's worden betaald wordt is onduidelijk.)

En ook de Oud-Studenten Bond (OSB) blijkt uniek te zijn. Het artikel 'Een oudstudentenvereniging: meer dan ooit noodzakelijk?', krijgt echter een bijzonder wrange smaak wanneer beweerd wordt dat de OSB het bestand van studentenkamers helpt uitbreiden. "Door haar (OSB) Inbreng zullen nog eens 44 studenten in uitstekende omstandigheden kunnen gehuust worden op een verantwoorde manier." Verzevend wordt evenwel dat deze kamers niet toegewezen worden via het sociaal eerlijke puntensysteem van de Dienst Huysvesting. Daardoor wordt de deur van vriendschappelijke wagenrijd opengezet.

Het is overduidelijk: dit blad druipt van de zelfvoldaanheid. Men heeft uiteindelijk een kanaal gevonden om de buitenwereld hardleers kond te doen over de geweldige dynamiek van de jonge, Vlaamse, vrijzinnige VUB. Uiteraard ontbreekt de zo geprezen democratische openheid niet. Dit terwijl ieder geïnteresseerde met de natte vinger aanvoelt dat de studentenspraak aan de VUB nog steeds drie keer niets voorstelt.

Misschien overtuigend voor de onwetenden, komt het 'VUB-Magazine' totaal ongelofwaardig over voor elke minimaal geïnformeerde persoon. Zoals sommige overdreven reclamecampagnes werkt het sterk op de lachspieren door het volledig gebrek aan zelfkritiek. Des te verwonderlijker is het dan ook dat kritische geesten als een J.Goubin, E.Stubbe, P.Van De Craen en H.Verstraeten bij de redaktiekers horen. Doen zij dat om ten gepasten tijde de eigen winkel voor te kunnen stellen of worden ze gebruikt als 'deskundigen' om het imago van het blad wat op te krikken? Ook wij verwachten dat de VUB gedegen informatie geeft over de eigen instelling zodat iedereen kan weten wat het universitaire wereldje omvat. Maar een tikkelte eerlijke bescheidenheid zou zeker niet misplaatst zijn. Deze koek lijkt ons te glad om geslikt te worden.

GS.

**STUDENTENBLAD  
ZOEKT  
VERS BLOED  
medewerkers van harte  
welkom op onze eerste  
vergadering:**

**maandag: 14 okt.  
om 19 h  
in het moeiallokaal  
(naast cultuurcafé)**

## Buitenlandse Studenten / Foreign Students

De wereld is een groot dorp willen sommige cultuurfilosofen ons doen geloven. Voor de buitenlandse studenten aan de VUB is dat minder evident. Studeren allemaal goed en wel, daar zijn we per slot van rekening toch voor gekomen, maar het leven gaat ook verder buiten de universiteit en dat loopt meestal met meteen van een leien dakje. Vooral niet voor de niet-EEG'ers (ongeveer de helft van de 500 vreemde studenten komt niet uit de Europese Gemeenschap) is het wel eens moeilijk om hun draai in Brussel te vinden. Daarom is de dienst UCOV, die onder andere instaat voor de opvang van de buitenlandse studenten, onlangs gestart met een campagne om een soort pater-of-meterschap voor deze studenten te organiseren. De bedoeling hiervan is Belgische studenten of families te vinden die ofwel de buitenlandse studenten de eerste dagen van hun aankomst onderdak kunnen bezorgen, ofwel graag contact zouden hebben met hen, ofwel bereid zijn enkele uren Nederlands met hen te spreken.

Kandidaat peters en meters kunnen zich steeds kenbaar maken bij het UCOV (gelegen in het gebouw Y vlak naast de dienst inschrijvingen). Intussen ging de Moelal bij UCOV eens horen waar de moeilijkheden zoal liggen bij het onthaal van de vreemde studenten. Het UCOV erkent dat er een globaal probleem van opvang bestaat. Tot nu toe hebben zij het echter tamelijk goed trachten om te lossen door het probleem in zijn totaliteit te benaderen: het vinden van een woning, het leren van de taal, het zich aanpassen aan onze cultuur, het in orde komen met de administratie, financiële en allerlei andere praktische besommeringen. Het meest in het oog springt natuurlijk het woonprobleem.

Een belangrijke hinderpaal bij het vinden van een woning is het feit dat vele buitenlandse studenten niet in samenwerking komen voor een kot op de VUB. De toewijzing van deze gebeurt immers volgens criteria waaraan deze buitenlandse niet aan voldoen - de meeste onder hen volgen postgraduaten, docto-

ren en ander fraais terwijl de SoR voorkeur geeft aan basissopleidingen, kandidaturen en licenties voor het toewijzen van een kot. Ook vallen zij vaak uit de boot - in tegenstelling tot vele vooroordelen - omdat zij niet bepaald "krap bij kas" zitten, sommige onder hen zijn afkomstig uit "gegoede milieus". Het vinden van een geschikte woning in de "private" (voor velen een al niet zo lichte opdracht) wordt voor hen nog eens een stuk moeilijker. Regelmatig weigeren huisbazen kamers aan vreemde studenten te verhuren, niet alleen uit xenofobe gevoelens of racisme, maar ook uit vrees dat zij weinig verhaal zouden kunnen hebben, wanneer iemand de laatste maanden van zijn verblijf de huur niet zou betalen. Daarbij dient men ook nog de wet "Goi" in acht te nemen die 6 gemeenten verbiedt nog meer vreemdelingen in te schrijven. Het is ook een publiek geheim dat het Brusselse op zijn minst niet bepaald "vreemdelingenvriendelijk" te noemen valt. De toelagen aan de sociale sector voor het

onthaal van buitenlandse studenten is een tijdje geleden door Minister Fyskens afgeschaft, waardoor subsidies voor het academisch deel overbleven. Toch zou de VUB niet mogen vergeten, wil ze buitenlandse studenten blijven aantrekken, ze niet alleen cursussen en opleidingen moet organiseren, maar ook de nodige onthaalstructuur dient te verbeteren. Het verwerpen door de Sociale Raad van enkele UCOV-voorstellen - om een vast aantal kamers voor vreemde studenten te reserveren en daar speciale criteria aan vast te knopen - wijst er evenwel op dat de tijd daar blijkbaar nog niet rijp voor is. Toch vindt het UCOV dat we het probleem niet mogen overdramatiseren. Het zijn immers geen kinderen meer en zij moeten zelf ook een beetje hun "plan" leren trekken. In afwachting van betere tijden rekent het UCOV op wat begrip, enthousiasme en medewerking van de Belgen. Tenslotte hangt het ook van ons af om de vreemde studenten eens uit hun kringetje te lokken.

# A Strange Affair...

## Dossier Waverse Stg.

nachtelijk avontuur

Reeds enkele jaren geleden ontstond bij rektor Steenhout het idee om van het pand nr.1043 op de Waverse Steenweg studentenverblijven te maken. Aangezien er nog steeds een schromelijk tekort aan V.U.B.-koten is kon dit plan alleen maar toegejuicht worden. Maar ook de weg naar de hel loopt over goede bedoelingen. De Oud-Studentenbond (O.S.B.) die van de V.U.B.-overheid de voogdij over het pand kreeg wou er, met goedkeuring van de rektor, "uitstralingskamers" van maken. Een eufemisme voor koten die op een willekeurige basis zouden worden toegewezen. In praktijk betekent dit bijvoorbeeld dat beloofd werd aan de directeur van het atheneum van Bensberg (Belgische school in de BRD) dat al zijn studenten die na hun middelbaar onderwijs aan de V.U.B. zouden komen studeren zeker, ongeacht het inkomen van de ouders, een kot krijgen. Maar het kan ook dat zo'n "uitstralingskamer" toegezegd wordt aan de zoon of dochter van een vrijzinnige hoge piet, die vanwege het te hoge inkomen van vader en moeder niet voldoet aan de geldende toewijzingscriteria. Voor dit project van uitstralingskamers rekende de O.S.B. op de medewerking van de Sociale Sektor, meer bepaald op de Dienst Huisvesting. De Sociale Raad, het orgaan dat de Sociale Sektor beheert, wou haar steun slechts verlenen als voor de koten op de Waverse Steenweg dezelfde prijs, toewijzingsnormen en wachtlijst zou gelden als voor de andere V.U.B.-koten. Aan een systeem van willekeurige toewijzing dat de weg naar corruptie vrij zou maken wou de Sociale Raad niet meewerken. Hierop volgde een partijtje touwtrekken waarvan de uitslag voorlopig nog niet bekend is.

Zoals hierboven al vermeld is het plan om de oude fabriek op de Waverse Steenweg (naast Colruyt) als studentenhome in te richten al enkele jaren oud. Het moet benadrukt worden dat dit gebouw eigendom is van de V.U.B. en niet van de Sociale Sektor of van de Oud-Studentenbond. Omdat het gebouw toch stond te verkrotten en de universiteit kampt met een tekort aan eigen studentenkoten, stelde de VUB (met name de rektor) het pand ter beschikking aan de OSB, om het tot een studentenverblijfplaats in te richten. Dat de oude fabriek niet toevertrouwd werd aan de Sociale Sektor, die toch bevoegd is voor de huisvesting van studenten, kan te wijten zijn aan het feit dat de fabriek niet voldoet aan de nationale normen (wat betreft gangbreedte, grootte van de kamers enz.) die voor zulke verblijfplaatsen gelden en waaraan de Sociale Sektor zich, als officiële dienst moet houden. Een andere meer gewaagde maar niet bewezen hypothese is dat het voor de VUB makkelijker was om met zwart geld te werken via de O.S.B. dan via een Sociale Sektor die onder strenge controle van de overheid staat. Het is wel een feit dat er verschillende versies zijn over de oorsprong van het geld dat dient om het project te financieren. Er werd in het begin gezegd dat o.a. de rektor één van de financiers was. Volgens een andere bron is het dan weer geld van VUBAROS (De V.U.B. adviesraad voor ontwikkelingsamenwerking en anderen zeggen dat het om zwart geld gaat). In elk geval het is de OSB die als tussenschakel dient voor de financiering. Begin dit jaar waren de verbouwingswerken beëindigd en was de vroegere fabriek opgedeeld in 10 één- en 17 tweepersoonskamers. Korte tijd later, in de maand maart, kreeg de toen pas verkozen studentenvoorzitter van de Sociale Raad, Eric Goubin, een uitnodiging om de kamers te bezoeken. Tot op dat moment had men de nieuwe Sociale Raad echter in het ongewisse gelaten over het hele project. De SoR-voorzitter stond dus voor voldongen felten.

Nadien bleek tijdens een toegidskussie in het kultuurkoffie tussen rektor Steenhout, Public-Relation man Tillez (die in deze zaak de belangen van OSB verdedigt), het hoofd van de dienst Huisvesting Emmerechts, SoR-voorzitter Goubin en ondervoorzitter Carlé dat de Oud-Studentenbond wilde samenwerken met de Sociale Sektor. Het voorstel van Tony Tillez was dat de 10 éénpersoonskamers "uitstralingskamers" zouden worden terwijl voor de ingebruikname van de 17 tweepersoonskamers een beroep te doen op de wachtlijst van de Dienst Huisvesting haar administratieve medewerking verlenen. Eric Goubin

en Benny Carlé elsten daarbij wel dat de wachtlijst door O.S.B. strikt diende gerespecteerd worden. De SoR-voorzitter zag wel in dat een pand met 37 extra-koten aardig meegenomen is voor de Sociale Sektor. Zo zocht de Sociale Raad al een gerulme tijd naar een verblijfplaats voor pas in België aangekomen buitenlandse studenten. Het voorstel van Goubin en Carlé aan Tillez was dan om van de 17 tweepersoonskamers een transitplaats te maken waar buitenlandse studenten tijdelijk zouden kunnen verblijven tot dat ze een eigen kamer gevonden hebben en enigszins Brussel kennen. Dit alles dan niet in combinatie met een aantal studenten van de wachtlijst die dit wensten. Voor dit voorstel was OSB om verschillende redenen niet te vinden. Uiteindelijk kwam er toch een compromis uit de bus. In ruil voor de medewerking van de Dienst Huisvesting aan het dagelijkse beheer van het pand zou de OSB voor de toewijzing van hun 17 tweepersoonskamers naast de 10 éénpersoonskamers de prijzen, toewijzingscriteria en de wachtlijst van de Sociale Sektor respecteren. Maar onder het traditionele gras zat het al een traditionele addertje. De Oud-Studentenbond wou wel voor de toewijzing van haar 17 tweepersoonskoten de wachtlijst van de Dienst Huisvesting gebruiken op voorwaarde dat voor die 17 koten de studenten wiens ouders een zelfstandig of vrij beroep uitoefenen van die lijst geschrapt werden. In de veronderstelling dat deze beroepscategorieën toch een groter inkomen hebben dan op hun belastingbrief aangegeven staat. Goubin bleef echter bij het standpunt: de hele wachtlijst gebruiken of helemaal niets. Uiteindelijk draaide Tillez toch bij en kwam men tot mondelinge afspraken.

De SoR-voorzitter voelde zich echter nog niet zeker genoeg en wou dat de leden van de Sociale Raad de knoop door zouden hakken. Maar tijdens de daarop volgende Sociale Raad van 9 mei 1985 kondigde Eric Goubin aan dat de voorziene bespreking over de samenwerking tussen OSB en de Sociale Sektor en een beslissing daaromtrent niet konden doorgaan omdat de officiële werking van de SoR, en de door haar beheerde Sociale Sektor meer vraagt dan enkele officieuze afspraken. Goubin wou dus onmiddellijk het punt van de agenda laten schrappen en het verschulven naar één van de informele vergaderingen. Daar had Tony Tillez geen oren naar. Hij vond dat de SoR nu maar eens haar houding tegenover het project moest bepalen, weer zwaalde hij met zijn voorstel. De Sociale Raad bleef er echter bij dat er op dat moment nog niets beslist kon worden en voerde het punt af.

En hoewel er geen afspraak was tussen de Sociale Sektor en de Oud-Studentenbond besloot



Nieuwe Steenweg binnen

Tony Tillez toch zijn zin te doen. Via Rektor Steenhout kreeg hij ondertussen toch de medewerking van Willy Emmerechts en het personeel van de Dienst Huisvesting. Daarop stuurde Wim Lavey (de algemene coördinator van de Sociale Sektor) en Eric Goubin een brief naar Emmerechts waarin ze hem dringend vroegen zijn personeel terug te roepen omdat er nog geen akkoord bestond tussen de Sociale Sektor en de OSB en omdat er reeds studenten in de louter arbitrair toegekende koten woonden.

De hoop van de Sociale Sektor was nog steeds het pand in de eerste plaats te kunnen voorhouden voor Buitenlandse Studenten. De hele Zaak leek echter in een doodlopend straatje terecht gekomen te zijn tot er in september weer een gesprek tussen Steenhout, Tillez, Emmerechts en Goubin kwam en er nieuw kompromis uit de toeverhoed te voorschijn werd gehaald. In ruil voor de administratieve medewerking van de Dienst Huisvesting zouden 10 tot 12 plaatsen worden vrijgehouden voor Buitenlandse studenten, 8 koten blijven ter beschikking van O.S.B. als uitstralingskamers en de resterende 15-17 tweepersoonskamers konden door de Sociale Sektor toegewezen worden aan studenten die op de wachtlijst staan. Alle kosten voor onderhoud van het gebouw zijn ten laste van de Oud-Studentenbond. De Sociale Sektor verliest er dus in principe geen geld aan. Konkrete afspraken daarover zijn er echter nog niet. En dan wil de Sociale Raad dringend kan maken. Wat de uitstralingskamers betreft, daar wil de Sociale Raad niets mee te maken hebben. Ze distancieert er zich uitdrukkelijk van en de tussenkomst van de Sociale Sektor zal beperkt blijven tot de niet-uitstralingskamers.

Deze uitstralingskamer worden dus zonder vaste normen toegewezen. Vriendjespolitiek en ruilhandel blijven dus voor deze 8 koten mogelijk. De rektor had het in zijn rede op de academische opening over de gevaren van de administratie en bureaucratie: corruptie en willekeur zijn er maar enkele van. Fons

Dinsdag 11. zagen twee "Moelal adepten" de kans schoon om in het pand 1043 op de Waversesteenweg te penetreren.

De speurneuzen trokken op tocht in de ongerepte buurt waar het pand zich situeert. Na veel zoeken (op dit nachtelijk uur functioneert de straatverlichting niet meer) ontwaarden zij iets dat hun vrij bekend leek. "Dit moest wel een V.U.B.-pand zijn als er een affiche voor een KAT-TD prijkte", redeneerde een van de deukhoeden en dook dieper in zijn trenchcoat om de nachtelijke klitte te ontvluchten. Behoedzaam slopen ze binnen en observeerden het geheel met "toegeknepen spieders". Niet binnengetreden ondergingen zij hun eerste confrontatie: vier Oosterse individuen die een voor onze speurneuzen ongekend gerecht beredden in een grote grijze hall, die op zijn minst gezegd niet in bouwvallige staat en eindeloos verlaten was Aan deze gevestigden stelden zij enkele pinnige vragen in gebroken Engels.

Dit dwaalspoor bracht onze democratie waakhonden niet van hun stuk. Ze zetten hun ontdekkingstocht voort in de ruime witte halls, waar vroeger machines gonsden en nu de stilte regeert. Geen mens, geen kat, geen pier of eventueel een student in de kale ruimte. Het gebrek aan graffiti verriede hen dat de heropbouw van dit pand van recente aard moest zijn. Hoewel dit bezoek op niets scheen uit te lopen, gaven onze vrienden het niet op en ze surveilleerden de sanitaire ruimten (zelfs de brulme met beige bloemenachtige keramieken tegels had de binnenhuis-architect niet over het hoofd gezien!) Met een onbevredigd gevoel in hun ingewanden schuifelden zij dit verlaten bouwsel uit tot zij plots enige levensvormen reepeerden met hun staalblauwe Paul Newman-achtige kijkers. Met ingehouden enthousiasme sloegen zij niet met hun vuisten, maar klopten met hun knieken op de deur.

Een licht rood aanlopende jongeling in het gezelschap van twee charmante deernen in de bloel van hun leven opende voor ons de deur. De jongeling pleitte onschuldig op de eventuele beschuldiging: begaan van niet door de beugel kennende buitenzedelijke felten. Bikkeldhard en zakelijk koel lachten onze helden cynisch en stelden hem gerust dat zij geen zedenpolitie waren, maar enkel een "onschuldig praatje" wilden maken. Nog steeds niet erg overtuigd van hun "goede bedoelingen" stond de jongeling hun te woord met een remmende

maar zeker aanwezige aarzeling op de voor hem desoriënterende vragen. Spits merkte één van de democratie-waakhonden op dat niet tegenstaande zijn Belgische nationaliteit zijn heimland zich niet in het Belgische situeert, aan de hand van het ontbreken van een valabel taksbandje op zijn pakje sigaretten. Zijn statement klopte als een bus en drong de ondervraagde nog verder in zijn onzekere positie. Van deze verwarrende gebruik makend schoten zij nog enige shots van het kraaknetter interieur welk uit smaakvolle Zweeds withouten meubelen bestond. Met een van "understanding getuigend" knip-oogje en met een met de wijsvinger aan de deukhoed tikkende groet, lieten zij het trio slijten en slopen weerom naar hun redactiehof.

Robert P.



Waverse Steenweg buiten



# WONDER in ZICHT

9 oktober zal een dag worden waar eenieder aan den lijve kan ondervinden hoe het is om zijn dagelijks denkstralen uit te treden. De kunstenaar-uitvinder-ontspanningsdynamicus Wessel di Wesselli zal dan aan de buitenwereld tonen hoe het mogelijk is energie te verwekken zonder beroep te doen op kernenergie of olieverbinding of iets gelijkaardigs.

Een van onze reporters had een kort onderhoud met de man in kwestie, die met hand en tand de plannen voor zijn perpetuum mobile ofwel de energie-oogstende machine verdedigt en hierbij meerdere malen de wereld van academici op haar fundamenten heeft doen daveren. Beschelden als hij is, neemt hij geen blad voor de mond en hij looft een beloning uit ter waarde van 15 miljoen frank aan eenieder die hem zou kunnen aantonen dat hij een "kapitale" denkfout begaan heeft. Deze man zou naar zijn zeggen een machine uitgedokterd hebben die door middel van zwaartekracht, luchtdruk en waterdruk energie kan produceren welke zo intens is dat deze kan optornen tegen de hedendaagse klasieke en tevens vervullende energiebronnen. Zeker van zijn stuk is hij al jaren op zoek naar een sponsoring of enigzins een of ander fonds om zijn leverswerk uitgewerkt te zien. Naar zijn zeggen is het enkel maar een technische kwestie die zijn researchwerk belemmert, o.a. er is bijvoorbeeld geen stevig genoeg materiaal ontdekt, of althans niet voor deze doeleinden toegepast, dat de hevige energie ontlading van de energie-oogstende machine kan verwerken.

Of al dit optimisme dagdromerij of een haalbaar initiatief is, laat ik aan de lezer of de potentiële bezoeker over. Twijfels over het perpetuum mobile behandelt Wessel di Wesselli met plezier en hij is inmiddels al verlekkerd op hevige discussies, waardoor hij in de mens dingen kan losmaken die vroeger in hem vastzaten (een taak die vele kunstenaars op zich willen nemen). Hij neemt het op zich om alle geïnteresseerden op te leiden via zijn cursus: "Van thermodynamica naar ontspanningsdynamica". Schalks voegde hij er aan toe, dat hij tevens ook bereid is om vooral fysica-professoren van hun wetenschappelijke "dogma's" te verlossen. Hierbij stelde hij de filosofische vraag: "Zijn de dogma's van het behoud van energie en materie geen "HEROÏNE" van en voor de "wetenschap"? (di Wesselli 1985)...

Robert P.

## let op!!!

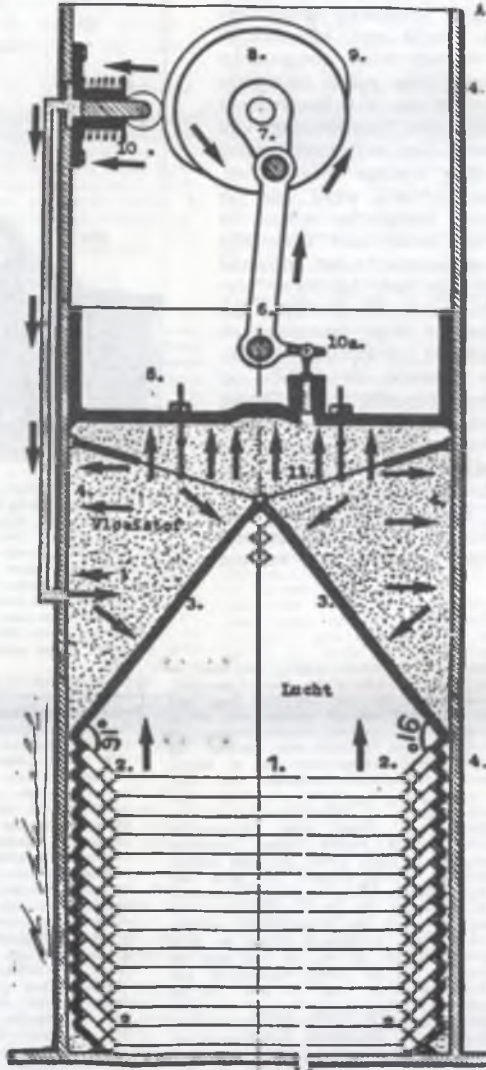
Wie di Wesselli en korntien (Erwin van Snik, Mark Wuyts, Daniel Hendriks) hun werk over perpetua mobilia, denkstimulatoren en kinetische kunstobjecten wil bewonderen kan dit combineren met een vernissage (die trouwens samenvalt met de opening van de creatieve ateliers) op 9 oktober om 20h. In de galerie (boven het KK). Voorts kan men op een gemak alles nog eens nakijken tot uiterlijk 24 oktober.

Geïnteresseerden in "perpetua mobilia" kunnen een cursus "ontspanningsdynamica" volgen bij de master himself. Verelsten: een "open geest", met zijn vijftien en 200 F over hebben. De cursus (6 uur in het totaal) zal dan op drie dagen plaats vinden, nl. dinsdag 15 oktober, woensdag 15 oktober en donderdag 17 oktober telkens van 2 tot 4 in de middag.

Dat perpetua mobilia ophef maken kan U zelf verflieren, op dinsdag 22 oktober te 20h in QA. Dit alles door de medewerking van VO, Historia, PK, de Dienst Cultuur en ja zo U wil hetzij dan in beperkte mate De Moelal... Het zei U gezegd zijn, Men zegge het voort!!!

kultuur  
kaart  
100.-

WESSELL DI WESSELLI



## Klapstuk

Het Stuc organiseert i.s.m. het Festival van Vlaanderen een tweede Klapstuk in Leuven. Klapstuk '83 mocht er zijn. Klapstuk '85 wordt toegejuicht en met gretigheid uitgekeken worden naar een evenwichtig uitgebalanceerd programma. De focus richt zich op danstheater als hedendaags begrip en fenomeen: het programma biedt een internationale selectie van dansers en choreografen die onmiskenbaar hedendaags, relevant werk leveren.

't Klapstuk helpt mee de mythe van ballet te doorprikken. Ballet is slechts een facet van de dansgeschiedenis. DANS verlegt grenzen, creëert nieuwe mogelijkheden: in dans is elke beweging van gelijk welk lichaamsdeel mogelijk, en elke beweging kan deel uitmaken van het vocabulaire om een choreografie mee op te bouwen.

Lucinda Childs dance company kan één van de meest belangwekkende gezelschappen van de huidige New Yorkse dansscènes geheten worden: ze verzet zichzelf tegen rekerperatie door een totaal eigen(-zinnige) stijl te creëren, evoluerend vanuit de non-dance beweging met haar solo-producties, over de kleine met ruimtes experimenterende groepswerken naar de grotere dansproducties. Ze brengt een meesterwerk "Available Light" in een apart decor van architect Frank Gehry.

# AGENDA

- di 8 : 20 u.: Schachtenontvangst Germania-Romania.  
22 u.: TD Germ.-Rom.
- Wo 9 : 20 u. Toespraak: Waaron Is Een Sten Voor De PvdA Een Nuttige Sten? Eugène Donkers; kandidaat kamer Brussel. B 217
- Do 10: 22 u.: TD \$olvay
- Ma 14: 20 u.: Toespraak: "Star Wars en Eureka: de gevolgen voor vrede en Wetenschappelijk onderzoek." Prof. O. Steenhaut, Rektor VUB, en P. Deboosene, Polenoloog. In Aula QD.  
22 u.: TD Kine.
- Di 15: 22 u. TD Keps.
- Wo 16: Sportdag + Spel zonder Grenzen  
22 u.: TD door alle kringen.
- Do 17: Film VSKM: Beverly Hills Cop. In Q  
TD GK-IX
- Zo 20: NATIONALE ANTIRAKETTENBETOGING  
13 u.: samenkomst VUB-delegatie voor K.K.  
14 u. start VUB-delegatie voor de "Passage 44".
- Ma 21: 20 u.: Film PPK: Beverly Hills Cop. In Q.  
22 u.: TD PPK
- Di 22: 20 u. Doop \$olvay in doopzaal  
20 u.: Film Kinneke Baba: Terms of Endeament. Aula Q.
- 23 u.: TD \$olvay
- Wo 23: 20 u.: Doop VRG  
20 u.: Film Perskring: 48 Hours. Aula QB.  
23 u.: TD VRG
- Do 24: 23 u.: TD BAK

# BUNUEL

NAZARIN \*Luis BUNUEL

Nazarin is een Mexicaanse priester die de geboden van zijn geloof zonder compromis probeert te gehoorzamen. Overtuigd dat hij een boodschap te verkondigen heeft, onderneemt don Nazarin een zwerftocht door het land; van dorp tot dorp. Zijn geloof bestaat uit hoeren, dieven en bedelaars. Hij wordt een nieuwe Kristus, die weldoend en vergiffenis schenkend rondgaat. Hij wordt echter gevangengenomen en zonder meer veroordeeld.

In de gevangenis danst net het spook van de twijfel op. Hij ziet hoe nutteloos alles is geweest: hij wilde vrede brengen, maar werd de oorzaak van ruzies en rechtssprongen, hij wilde de arme plattelandsbevolking de verlossende waarheid verkondigen en werd zelf het slachtoffer van bijgeloof en religieuze hysterie; hij wilde de zondaars met God verzoenen, en was er getuige van hoe onmachtig hij was als de seksuele nood in de mensen losbreekt.

Don Nazarin komt tot de vaststelling dat hij voor een schimmendecor heeft geteeld en stort in elkaar.

Als een geslagen hond, niet meer denkend of reagerend, loopt hij achter zijn bewaker aan. Wanneer een oude vrouw hem een ananas aanreikt, ontdekt hij het goddelijke in de menselijke liefde. De abrupte flitsen van surrealistische "horror" die ook in Nazarin aanwezig zijn, worden getemperd door een vreemde, milde liefde voor alle levende wezens: voor de aan de drank verslaafde prostituee, zowel als voor de dorpsdwaerg en het hysterische meisje.

Nazarin, naar de roman van Benito Perez Galdos, is wel een van de positiefste films die Bunuel heeft gemaakt, positief omdat het leven er niet als zinloos in wordt verworpen, maar in al zijn facetten aanvaard.



kultuurkrant

## WONDER in ZICHT

9 oktober zal een dag worden waar eenieder aan den lijve kan ondervinden hoe het is om zijn dagelijkse denkstramten uit te treden. De kunstenaar-uitvinder-ontspanningsdynamicus Wessel di Wesselli zal dan aan de buitenwereld tonen hoe het mogelijk is energie te verwekken zonder beroep te doen op kernenergie of olieverbranding of iets gelijkaardigs.

Een van onze reporters had een kort onderhoud met de man in kwestie, die met hand en tand de plannen voor zijn perpetuum mobile ofwel de energie-oogstende machine verdedigt en hierbij meerdere malen de wereld van academici op haar fundamenten heeft doen daveren. Beschelden als hij is, neemt hij geen blad voor de mond en hij looft een beloning uit ter waarde van 15 miljoen frank aan eenieder die hem zou kunnen aantonen dat hij een "kapitale" denkfout begaan heeft. Deze man zou naar zijn zeggen een machine uitgedokterd hebben die door middel van zwaartekracht, luchtdruk en waterdruk energie kan produceren welke zo intens is dat deze kan optornen tegen de hedendaagse klasieke en tevens vervullende energiebronnen. Zeker van zijn stuk is hij al jaren op zoek naar een sponsoring of enigzins een of ander fonds om zijn leverswerk uitgewerkt te zien. Naar zijn zeggen is het enkel maar een technische kwestie die zijn researchwerk belemmert, o.a. er is bijvoorbeeld geen stevig genoeg materiaal ontdekt, of althans niet voor deze doeleinden toegepast, dat de hevige energie ontlading van de energie-oogstende machine kan verwerken.

Of al dit optimisme dagdromerij of een haalbaar initiatief is, laat ik aan de lezer of de potentiële bezoeker over. Twijfels over het perpetuum mobile behandelt Wessel di Wesselli met plezier en hij is inmiddels al verlekkerd op hevige discussies, waardoor hij in de mens dingen kan losmaken die vroeger in hem vastzaten (een taak die vele kunstenaars op zich willen nemen). Hij neemt het op zich om alle geïnteresseerden op te leiden via zijn cursus: "Van thermodynamica naar ontspanningsdynamica". Schalks voegde hij er aan toe, dat hij tevens ook bereid is om vooral fysica-professoren van hun wetenschappelijke "dogma's" te verlossen. Hierbij stelde hij de filosofische vraag: "Zijn de dogma's van het behoud van energie en materie geen "HEROÏNE" van en voor de "wetenschap"? (di Wesselli 1985)...

Robert P.

## let op!!!

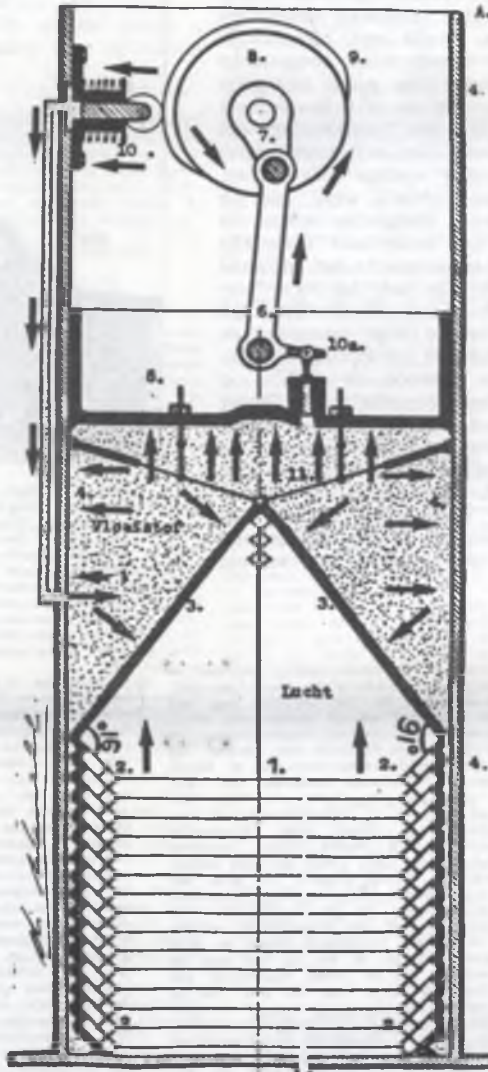
Wie di Wesselli en korntien (Erwin van Snik, Mark Wuyts, Daniel Hendriks) hun werk over perpetua mobilia, denksimulatoren en kinetische kunstobjecten wil bewonderen kan dit combineren met een vernissage (die trouwens samenvalt met de opening van de creatieve ateliers) op 9 oktober om 20h. In de galerij (boven het KK). Voorts kan men op z'n gemak alles nog eens nakijken tot uiterlijk 24 oktober.

Geïnteresseerden in "perpetua mobilia" kunnen een cursus "ontspanningsdynamica" volgen bij de master himself. Verelsten: een "open geest", met zijn vijftien en 200 F over hebben. De cursus (6 uur in het totaal) zal dan op drie dagen plaats vinden, nl. dinsdag 15 oktober, woensdag 15 oktober en donderdag 17 oktober telkens van 2 tot 4 in de middag.

Dat perpetua mobilia ophef maken kan U zelf verifiëren, op dinsdag 22 oktober te 20h in QA. Dit alles door de medewerking van VO, Historia, PK, de Dienst Cultuur en ja zo U wil het zelf dan in beperkte mate De Moelal... Het zal U gezegd zijn, Men zegge het voort!!!

kultuur  
kaart  
100.-

WESSELL DI WESSELLI



## Klapstuk

Het Stuc organiseert i.s.m. het Festival van Vlaanderen een tweede Klapstuk in Leuven. Klapstuk '83 mocht er zijn. Klapstuk '85 wordt toegejuicht en met gretigheid uitgekeken worden naar een evenwichtig uitgebalanceerd programma. De focus richt zich op dans-theater als hedendaags begrip en fenomeen: het programma biedt een internationale selectie van dansers en choreografen die onmiskenbaar hedendaags, relevant werk leveren.

't Klapstuk helpt mee de mythe van ballet te doorprikken. Ballet is slechts een facet van de dansgeschiedenis. DANS verlegt grenzen, creëert nieuwe mogelijkheden: in dans is elke beweging van gelijk welk lichaamsdeel mogelijk, en elke beweging kan deel uitmaken van het vocabulaire om een choreografie mee op te bouwen.

Lucinda Childs dance company kan één van de meest belangwekkende gezelschappen van de huidige New Yorkse dansscènes geheten worden: ze verzet zichzelf tegen reïperatie door een totaal eigen-(zinnige) stijl te creëren, evoluerend vanuit de non-dance beweging met haar solo-producties, over de kleine met ruimtes experimenterende groepswerken naar de grotere dansproducties. Ze brengt een meesterwerk "Available Light" in een apart decor van architect Frank Gehry.

# AGENDA

- di 8 : 20 u.: Schachtenontvangst Germania-Romania.  
22 u.: TD Germ.-Rom.
- Wo 9 : 20 u. Toespraak: Waaron Is Een Sten Voor De PvdA Een Nuttige Sten? Eugène Donkers; kandidaat kamer Brussel. B 217
- Do 10: 22 u.: TD \$olvay
- Ma 14: 20 u.: Toespraak: "Star Wars en Eureka: de gevolgen voor vrede en Wetenschappelijk onderzoek." Prof. O. Steenhaut, Rektor VUB, en P. Deboosene, Polenoloog. In Aula QD.  
22 u.: TD Kine.
- Di 15: 22 u. TD Keps.
- Wo 16: Sportdag + Spel zonder Grenzen  
22 u.: TD door alle kringen.
- Do 17: Film VSKM: Beverly Hills Cop. In Q  
TD GK-IX
- Zo 20: NATIONALE ANTIRAKETTENBETOGING  
13 u.: samenkomst VUB-delegatie voor K.K.  
14 u. start VUB-delegatie voor de "Passage 44".
- Ma 21: 20 u.: Film PPK: Beverly Hills Cop. In Q.  
22 u.: TD PPK
- Di 22: 20 u. Doop \$olvay in doopzaal  
20 u.: Film Kinneke Baba: Terms of Endeament. Aula Q.
- 23 u.: TD \$olvay
- Wo 23: 20 u.: Doop VRG  
20 u.: Film Perskring: 48 Hours. Aula QB.  
23 u.: TD VRG
- Do 24: 23 u.: TD BAK

# BUNUEL

NAZARIN \*Luis BUNUEL

Nazarin is een Mexikaanse priester die de geboden van zijn geloof zonder compromis probeert te gehoorzamen. Overtuigd dat hij een boodschap te verkondigen heeft, onderneemt don Nazarin een zwerftocht door het land; van dorp tot dorp. Zijn geloof bestaat uit hoeren, dieven en bedelaars. Hij wordt een nieuwe Kristus, die weldoend en vergiffenis schenkend rondgaat. Hij wordt echter gevangengenomen en zonder meer veroordeeld.

In de gevangenis danst net het spook van de twijfel op. Hij ziet hoe nutteloos alles is geweest: hij wilde vrede brengen, maar werd de oorzaak van ruzies en rechtssprongen, hij wilde de arme plattelandsbevolking de verlossende waarheid verkondigen en werd zelf het slachtoffer van biggeloof en religieuze hysterie; hij wilde de zondaars met God verzoenen, en was er getuige van hoe onmachtig hij was als de seksuele nood in de mensen losbreekt.

Don Nazarin komt tot de vaststelling dat hij voor een schimmendecor heeft geleefd en stort in elkaar.

Als een geslagen hand, niet meer denkend of reagerend, loopt hij achter zijn bewaker aan. Wanneer een oude vrouw hem een ananas aanreikt, ontdekt hij het goddelijke in de menselijke liefde. De abrupte flitsen van surrealistische "horror" die ook in Nazarin aanwezig zijn, worden getemperd door een vreemde, milde liefde voor alle levende wezens: voor de aan de drank verslaafde prostituee, zowel als voor de dorpswerg en het hysterische meisje.

Nazarin, naar de roman van Benito Perez Galdos, is wel een van de positiefste films die Bunuel heeft gemaakt, positief omdat het leven er niet als zinloos in wordt verworpen, maar in al zijn facetten aanvaard.

# BRUSSEL

De overgang naar 1 oktober valt steeds wat zwaar. Gelukkig is er een verleuende Moelal om het geleden leed wat te verzachten. En was er ook een deliecus optreden in Brussel. Later zijn er natuurlijk geen excuses meer om zoets te missen, nu zijn we nog braaf en krijg je een kritiek van Harvey and The Wallbangers. Geef toe, er zijn ergere manieren om een academiejaar te starten. Met Einsturzende Neubauten, b.v. Maar het wordt a long hot winter, zoals blijkt uit:

## WINSTON TONG SINGS ELLINGTON

De Duke is reeds 11 jaar dood. Nooit heeft zijn muziek aan kracht ingeboet: zowel de Ragtime nummers waarmee hij rond 1916 zijn carrière begon, als zijn repertoire uit de New Yorkse Cotton Club zijn tijdloos. De op psalmen gebaseerde werken uit de jaren 60 sluiten een indrukwekkende loopbaan af. Zelfs voor wie jazz een onbekend terrein is, is Ellington een begrip. Zowat iedereen kent het ritme van o.a. Dreamy Blues, Sophisticated Lady, Echoes of the Jungle, In a Sentimental Mood enz.

Op 12 oktober kan je alsnog met deze jazz-legenden kennismaken, zij het dan in de figuur van Winston Tong. Deze theaterkunstenaar en ex-zanger van Tuxedomoon, brengt om 20u30 een hommage aan de Duke. Beurschouwburg.

## DAGMAR KRAUSE

Is één van die mensen die Brecht (weer eens?) ontdekt hebben. Steeds worden (weer andere?) aspecten van zijn werk belicht. Na een optreden op Mallemt '85 staat Krause met "Songs of Chance", een recital van Brecht-Weill en Brecht-Eisler-liederen in de Beurschouwburg. Op 11 oktober, om 20u30.

## KVS-TIL

Minder is dan weer de herneming van 'Ik en Jij, hij en zij' in de KVS. Hier sta ik echt niet in voor de gevolgen. Zelfs speeldat-a-en uren zijn veel te riskant om te geven. Een afvloeiend van deze mastodont van het Vlaamse Toneel, n.l. TIL doet op 10 oktober de Westrand van Dilbeek aan. In de persmap staat: "In en hets ritme ontardt dit blijspel door een knotsgekke samenloop van omstandigheden al gauw in burleske situaties van kamer- en bedverglissingen, verdwenen kledingstukken, opengerukte en weer toegempte deuren, uit de hand gelopen betrapingen, overspel..." Wauw!

## BKT

Het Brussels Kamertoneel is, zoals bekend,

het betere van de hoofdstedelijke gezelschappen. Sinds vorig jaar hebben ze een eigen repetitie- en speelruimte, op de Kapellemarkt nr.8. Rudi Van Vlaanderen heeft gemeend een vast publiek én een stevig repertoire te moeten opstellen. Daar kan je natuurlijk niets op tegen hebben. Al vroegere producties als Baas boven Baas, Tubutsch of Kwartet een grotere inspanning van het publiek, men had nooit het gevoel van vergeefse moeite. Dit seizoen zal het gezelschap zich concentreren op stukken rond thema's als bewapening, onderdrukking, opstand enz. Aktueller kan moeilijk. Blienkort staat een stuk van Sam Shepard op de affiche maar het seizoen wordt geopend met Het Labyrint van Fernando Arrabal. Deze vertegenwoordiger van het surrealistische theater was zeer goed geplaatst om te reageren tegen macht en onderdrukking. Zijn toneelstukken reageren tegen macht en onderdrukking. Hij combineert het fantastische met het sobere. Naast de angst voor folteraars en machtshebbers plaatst hij de terugkeer naar een zowel kinderlijk als pervers paradijs.

Het Labyrint, F. Arrabal, van 3 tot 27 oktober in het BKT. Telkens op do., vrij., za. (20 u 30) en zo (15 u.). Reserveren is aan te raden, vermits er slechts een 60-tal zitplaatsen zijn. (tel. 02/511.80.75)

## OKTOBER VERZAMELT IN DE AB

De AB waagt zich weer aan haar oude geliefde, de muziek. In het kader van Europalia-Spanje komt "Piel de Toro" naar de Grote Zaal. (toneel). Muziek, dus. Net als vorig seizoen volgt er ook nu weer een reeks jazz-programma's in de AB: Xero Slingsby and The Works hebben de revue reeds gepasseerd, maar je kan nog wel The Leaders gaan beluisteren. Wie Don Cherry in Eiland bezig heeft gezien, hoeft wellicht niet meer overtuigd. Diegenen die het kunnen weten noemen deze man de grote jazz-muzikant van het ogenblik. Hij wordt vakkundig bijgestaan door Arthur Blythe, Chico Freeman, Hilton Ruiz, Cecil McBee en Don Moyé. Om 21 u. in de Grote Zaal van de Ancienne Belgique. (02/512.59.86). CODB.



PAUL SCHRIJVERS IN HET KULTURKAFE MET "ZWARTE VERTELLINGEN" TE 16 OKTOBER OP 20 UUR. KWALITEIT HOEFT

ECHT NIET DUUR TE ZIJN, DAARDOOR IS DE INKOM GRATIS... VERTEL HET VOORT !!



De Dienst Cultuur van de V.U.B. opent levens op 9 oktober haar

### KREATIEVE ATELERS

'85-'86

Elke maandag van 19 tot 22 uur:

Theater: Mark Bullereys

dinsdag van 19 tot 22 uur:

Kleurfotografie: Luk Nagels

woensdag van 19 tot 22 uur:

Textielkunst: Irene Bruynckx

donderdag van 12 tot 14 uur:

en van 19 tot 22 uur:

Keramiek: Lieve Van Hove

van 17 tot 22 uur:

Modeltekenen: Oswald Kuycken

Zwartwifotografie: Luk Nagels

Venden, op afspraak:

Lay-out: Marleen Vanherck

Zeedruk: Nik Honenckx

en op aanvraag: Muziek.

Inlichtingen: Gallery'

02/641.23.25

02/641.30.87

Het is altijd goed zo'n nieuwe typemachine uit te testen. Bgfrigt. of. Reeds. Een "jazz-groep" als Nptolpqsivrt aankondigen. Ze lijken wel wat met de hier verder besproken Harvey gemeen te hebben, al was het maar hun labeltje. Kntritspotkl. En ze mengen: tango, funky, militaire muziek, jazz, rock. De uitwisseling van de instrumenten lijken ze ook al van de hierboven vernoemde geleerd. Enfin, ze krijgen de kans het regendeel te bewijzen: ze worden koud geserveerd, op 17 oktober om 20 u in het Kulturkaffee. Kntritpib. NPTOLPQSIVRT, dus. GRATIS.

# Foreign Students

ELEMENTS OF SOCIAL INTEGRATION IN THE VUB;  
THE CASE OF FOREIGN STUDENTS

BY EMMANUEL BOON

This article is a summarized version of the Dutch text of a speech delivered by the author during the official opening of the academic year 1985/1986 on Friday, 27 September. The aim of the article is two-fold. Since most foreign students do not understand Dutch, I thought it wise to publish a short version in English. I also seek to inform those other members of the University Community that were not present during the speech and to remind those who were present about the salient points raised therein and what we all ought to be doing now on the question of social integration in the VUB.

### THE OBJECTIVES OF STUDENTS.

I guess the most fundamental goal of most students of the VUB is the acquisition of knowledge. And it is clear that knowledge is acquired through participation in academic work and social activities on campus and its external environment. Correspondingly, there are two main sectors of the University that co-operate and guide students in the realisation of these two subgoals - the academic sector and the social sector. They nevertheless constitute an organic whole of the University Community. Participation in academic work and social activities are not unrelated but highly complementary. It will therefore be absurd for one, for instance, to choose to only attend lectures and read books in order to achieve one's academic objective and to ignore the need for socialising with the community. We must be associated with both activities, otherwise our decision to join the University cannot be but a grandiose mistake.

### STRIKING AN EQUILIBRIUM.

If it is not advisable to choose solely for either the "books" nor the "coffee", apparently each of us needs to find an appropriate "mix" of the two activities to match his or her own desires and abilities. And what I am saying here may be of particular interest to the newly admitted students. Experience has shown that the first semester of each academic year is one of festivities, dancing and "pintje" drinking. Yes, these may be necessary if not important. But we need to be careful with both the intensity and frequency of our participation in these activities. As Antony was cautioned in Shakespeare's Julius Caesar, "Beware the Ides of March" - the day of reckoning in other words! We should note that some courses require constant working at it June/July or end of September are to be looked back upon with pride and smiles. On the other hand, it may do no good to begin the year in full gear. Too early a speedy take-off may hazard a fatal crash which is nobody's objective here. We don't need to turn ourselves into book-worms in order to succeed. We all know that there are many things that cannot be learnt from books or in the class-room. Thus, we must simultaneously endeavour to learn how to live in a community. In fact, socialising on Campus can be a very rich medium of the learning process. An important organ of the Social Sector that fights to keep the social channels of students open in the University is the "Sociale Raad". It comprises students elected by the general student population and is assisted in its deliberations by the personnel of the various services of the sector. The Sociale Raad helps to lubricate the democratic machinery of the University by proposing and defending policies, ideas and interest of students to the the university in general and the Social Sector in particular.

### SITUATION OF THE FOREIGN STUDENTS.

Though the ability to strike a balance between the academic and social objectives varies for each member of the Community, it is true that the foreign students - especially those from the Third world - have more problems integration fully into campus life. The underlying assumption here, however, is that students from other European countries such as Holland and Germany do not differ from Belgian students in social terms. Studying or living in a foreign country may not be easy for many of us. We are happy that the Universitair Centrum Voor Ontwikkeling en Vrede (UCOV) and the other services of the Social Sector are doing their best to help foreign students to settle down and get integrated in the Community. But the foreign students themselves should take more initiatives in taking contact with

Belgians and other members of the community and learning something about this land. The University, its surroundings, and the city of Brussels are full of numerous Social gravitational points. Participate in the social activities of the University and make friends. It is also commendable for those foreign students whose programmes of study last four or five years to learn a little Nederlands.

### THE ROLE OF BELGIAN STUDENTS.

And since it is not always very easy for some foreign students to make contacts, I'll similarly appeal to the Belgian students to help facilitate the social integration process in the university. Say Hello to foreign Students and chat with them. You can also join the Foreign Students Association of the VUB (ISAVUB) and participate in its activities.

### OTHER PROBLEMS.

Probably, the most critical and specific problem of foreign students is housing. The racist tendencies of most landlords in Brussels makes

it very difficult for Foreign Students to find accommodation. And if one does succeed, it most certainly will be an almost inhabitable place quoted at a cut-throat price. We have to accept - there is no choice! I do hope the University will take a final decision on the proposal by the Sociale Raad on this issue. Furthermore, the VUB in collaboration with other educational institutions should fight against the tendency by certain Communes like Schaerbeek, St Gilles and Anderlecht to refuse foreigners and foreign students in their areas of jurisdiction. The University's principle of "vrij onderzoek" and its human philosophy are lofty ideals indeed and must be extended beyond the frontiers of this campus! We foreign students are amazed by the ample educational opportunities available in Belgium. But we are even more dazzled by policies and moves to curtail the number of foreign students in Belgian educational institutions. At the same time, it is often repeated in international fora that education is the first step in the liberation of people from ignorance and underdevelopment.

To be more explicit, for the first time the EEC-ACP pact (Africa-Caribbean-Pacific Countries), incorporated culture and education in the Third Lomé Convention signed on 8 December, 1984, as one of its key areas of co-operation and development. It is therefore ironic that the EEC now appeals to the Belgian Government to treat students from other EEC member states on equal terms with Belgian students as regards admission requirements and fees without mentioning a word about students from ACP states or other Third World countries. The acceptance of this proposal by the government will imply that the EEC students will automatically take up the subsidy facility covering foreign students in Belgian schools to the tune of 2 percent of total student population and thereby reduce student intake from the developing countries. I earnestly plead with the University not only to continue accepting more foreign students but also to impress upon the EEC and the Belgian Government about the unfavourable consequences of any curtailment of Third World student admission into Belgian educational institutions.

### CONCLUSION.

Finally, on behalf of the Sociale Raad, may I appeal to the general student population to shed all apathy and play a more active role in helping to shape the social policy direction of the University! Therefore urge you all to participate massively in the forthcoming elections for the Sociale Raad. Let us prevent a repetition of last year's bitter experience whereby elections had to be conducted for a third time before a quorum could be obtained.

# God en

# de Vrijzinnigheid

In het begin van het nieuwe akademiejaar is het altijd leuk om even stil te staan bij de universitaire dogma's. Je moet al vrij vitterig zijn om op te werpen dat er aan de unieief geen strakke doktrine bestaat; voor zover er immers aan vrij onderzoek wordt gedaan, wordt tevens de regel gevolgd die stelt dat het denken zich nooit mag onderwerpen aan dogma's, partijen, hartstochten - wat is het toch godgeklagd dat wetenschapslief ten eeuwigen dage verplicht zijn om koelke kinken te blijven - belangen, vooroordelen of om het even wat, behalve de feiten zelf. Meteen snap je het fundamenteel probleem van de wetenschap: wat zijn feiten? Of beter nog omgekeerd, wat zijn feiten? Wanneer je nu voor de gemakkelijkheid 'fiktie' noemt dat geen feiten zijn, erken je gewoonlijk als feit wat op één of andere manier kan gemeten worden. Het is hier dat de moeilijkheden pas goed beginnen: wat de ene als fiktie beschouwt, erkent de ander misschien als feit.

Ik vind het bijgevoel ontzettend jammer dat ik vele mensen die niet in God geloven - en aan de VUB zijn er dat heel wat meer dan elders - moet teleurstellen: God bestaat en dat is een feit. Gek genoeg had iemand als Nietzsche er ooit spijt van dat niet hij maar Stendhal als eerste op het argument kwam dat het enige ekkuus van God was dat hij niet bestond. Volgens mij vergiste Nietzsche zich en nou hij nooit spijt gehad hebben (indien hij de dingen had gezien zoals ze waren. Gesteld dat niet God de mens, maar de mens God geschapen heeft, dan is hij toch wel de grap bits uitstek die de mensheid ooit uit de mouwen heeft geschud. Bovendien blijft hij dan nog steeds een God die boven de mens staat, een door de mens gefantaseerd wezen dat zelf Adam heeft geboetseerd. Werkelijk, het bestaan van God bewijzen is het probleem van de kip en het ei oplossen: wat komt eerst? Gods bestaan ontkenken is zeggen dat de kip geen eieren kan leggen. Het is dus overbodig zich druk te maken over of iemand nu gelooft in dit of in dat. Zelfs de grootste kitters geloven in iets dat niet is vast te stellen: het niets. Vraag iemand die in het niets gelooft slechts of hij het even kan laten zien - hij zal je het antwoord schuldig blijven. Je kan ook vragen of hij een dode weer tot leven wekt. Nee, de enige manier om terug op aarde te brengen wat van ons is heengegaan, is te geloven in God. In onze kultuur betekent Groot was echter de verbazing toen er hier naar aanleiding van het pausbezoek aan België een echte anti-godsdenstige sfeer hing. Niet dat de paapse globe trotter, zijn gekus en zijn folklore de moeite waard zijn. Een bepaald deel van de Kerk pakte de paus juist veel harder aan en leverde tenminste wat fundamentele kritiek op al de schijn en het vertoed die met de reizen van Zijne Heiligheid gepaard gaan.

dit tevens dat Jezus Kristus eerst stierf, dan terug verscheen - om de ongelovige Thomassen van hun ongelijk te overtuigen - en tenslotte ten hemel opsteeg. Volla.

Uitsluitend de vooringenomenheid langs vrijzinnige zijde is er de oorzaak van dat de religie als zodanig met de officiële, Ene Heilige Kerk en de Apostolische Kerk verward wordt. Met evenveel recht zou je kunnen beweren dat de meest stompzinnige oorlogen in naam van de vrijheid zijn uitgevochten en er behalve geen verschil bestaat tussen de vrijheid waar bijvoorbeeld de Amerikanen in Vietnam voor streden en de vrijheid waar een vrijzinnige naar streeft. In elk geval, sommige Kristenen verdienen respect en genieten in andere kringen terecht een groot prestige. Is het daarentegen niet bedroevend dat ter gelegenheid van een scheid in fles - want dat was het pauselijk bezoek toch - de vrijzinnigheid in rep en roer staat, terwijl hemel en aarde moeten bewegen worden om nog geen halve aalen vol te krijgen voor een debat over de vrede. Zo is eens te meer het gebrek aan ernst bij enkele zogenaamd verlichte geesten aangetoond en bovendien zijn hun flauwe grappen over God, de Kerk en Mijnheer Pastoor al lang afgezaagd.

Goede polemiek voeren heeft echter alles te maken met het uitziezen van de juiste vijand. Je moet weten waar je je pijlen op richt - kwestie van niet in verlegenheid gebracht te worden omdat je vijand te sterk of te zwak blijkt. In dit opzicht zou je dan ook mogen verwachten dat een geus die ten strijde trekt, zich in eerste instantie om de vrede bekommert. In onze tijd is de krijg immers een bij voorbaat verloren aangelegenheid. De atoombommen - om dan nog te zwijgen van alle biologische, bacteriologische, chemische en andere wapens - hebben het vechten als het ware zinloos gemaakt: iedereen is al op voorhand verloren. Terwijl oorlog nensens is geworden, bedenke men zich dat, mochten al de wetenschapslief, kennis, geld en vermogen, die nu in de bewapeningsindustrie ingeschakeld zijn, aan het ontdekken van een onsterfelijke mens besteed worden, de vrijdenker pas goed voor de metafysische

uitdaging zou staan die de religie hem nu al stelt: is het wenselijk om, zoals Jezus, niet of slechts schijnbaar te sterven? Ziedaar een nieuw strijdpunt voor de vrijzinnigheid. Het is nog niet geweten hoeveel vrijzinnigen binnenkort mee zullen gaan betogen tegen de raketten. Laat ons hopen dat het er veel mogen zijn en laat ons daarom ook tot de Heer bidden dit jaar opdat Hij meer liefde, goede wil en verdraagzaamheid in onze herten mag doen opwelen. Het zal de vrede op aarde en alvast de vrijzinnigheid geen kwaad doen.

Uw onfeilbare, Johannes Paulus III.

# sociale sector

De traditionele voorstelling van de verschillende sociale diensten die de VUB rijk is, houden we deze keer erg kort. Wij zijn immers van mening dat de studenten zelf ter plaatse moeten gaan ontdekken wat de sociale sector voor hen te bieden heeft. Het prefabgebouw Y, gelegen aan de kant van de Triomf, staat volledig ter hunner beschikking. Geen ongegronde drempelvrees, dus, ondanks het feit dat men soms wel enkele trappen zal moeten overwinnen. We overlopen in telegramstijl de verschillende diensten met hun specifieke functie. - Bij de Sociale Dienst Studenten kan je terecht met je dagelijkse problemen; voor informatie over studiebeurzen, leningen en ander financieel. - De Dienst voor Studie-advies verzorgt trainingen tot weerbaarheid, richt werkgroepen over studiemethoden in, verstrekt individuele informatie en hulp op studievak en beschikt over een bibliotheek met boeken over verschillende studiemogelijkheden. - De Jobdienst staat ter beschikking wanneer je je budget via tijdelijke jobs wil aanvullen. - De Sportdienst biedt een uitgebreide waaier van sportmogelijkheden aan die te beoefenen zijn op en rond de campus. - De Dienst Cultuur organiseert machtige manifestaties in het Kulturkoffiee (gratis) of elders, richt kunstige ateliers in en zetelt in gebouw Y.

- De Dienst Huisvesting verdeelt op basis van een inschrijvingsformulier de VUB-koten op het Oefenplein en in het Nieuwelaancomplex. - SJERP, het Centrum voor sociale, juridische, medische en relationele problemen stelt psychologen en sociaal-assistenten ter beschikking voor psychoterapeutische begeleiding (persoonlijkheidsproblemen, relatieproblemen, opvoedings- en gezinsproblemen). Sociale en psychische moeilijkheden worden hier door deskundige personen begeleid. Men kan bij SJERP eveneens terecht voor gynaecologische raadplegingen en voor rechtshulp. - UCOV, Universitair Centrum voor Ontwikkeling en Vrede is het vredesgeweten van de VUB en houdt zich bezig met de milieutwetgeving en ontwikkelingsamenwerking. UCOV bezit een documentatiecentrum dat te raadplegen valt. - Het Kinderdagverblijf. Studerende en andere ouders kunnen hun kinderen van 0 tot 3 jaar dagelijks toevertrouwen aan de drie kinderdagverblijven van de VUB (van Tu45 tot 18u15). De kostprijs is afhankelijk van het inkomen. - De Vubriek (winkel) en het restaurant (restaurant) vervullen de pakke: van de sociale dienstensektor. Alle diensten, uitgezonderd de Vubriek, het restaurant, het kinderdagverblijf en de Sportdienst, zijn gratis te raadplegen. Deze diensten worden beheerd door de Sociale Raad waar De Moelal later nog uitvoerig zal berichten.



# Billie's Durf

Enkele weken geleden vonden de VUB-studentenkringen een vriendschapsgoed contract in hun bus, afkomstig van BSG-voorzitter Jean-Marie Roman (beter bekend als Billy). Ondertekenen van het contract verplicht de betrokken kring Billy's discobar te contracteren voor elke TD in de BSG-zaal en dit voor een gunstprijsje van 5000 fr. per avond. Inbreuk op de verbintenis (i.e. een TD met een andere discobar) impliceert een schadevergoeding van 2500 knutsen aan Billy's discobar.

Het probleem dat zich hier stelt is dat de heer Billy als voorzitter van de overkoepelende organisatie BSG morele druk kan uitoefenen op de kringen om deze verbintenis aan te gaan. Op goede voet staan met het BSG kan een kring immers alleen maar voordelen brengen.

Vanuit verschillende hoeken (o.a. sociale raad) werd nogal verontwaardigd gereageerd op de intenties van Billy's discobar om een monopoliepositie te verwerven in de BSG-zaal. Het woord corruptie is meer dan eens gevallen. Ten einde enige duidelijkheid in de problematiek te scheppen lieten we Billy zichzelf aan het woord :

"Eerst even stellen dat dit initiatief persoonlijk is en niets met BSG te maken heeft. Het gaat hier om een wederzijdse overeenkomst. De kringen hebben er alle voordeel bij : ze moeten niet langer naar een discobar zoeken en ze hoeven slechts 5000 fr. te betalen. Voor mezelf betekent zo'n contract zekerheid, zodat ik verder kan investeren in nieuwe platen e.d. Ik heb trouwens heel wat meer te bieden dan Koo, die vorig academiejaar op de meeste TD's draaide. Ik werk met verschillende DJ's en kan een ruime keuze in muziekgenres aanbieden."

"Wat de kritiek op de verbintenisaffaire betreft wil ik duidelijk stellen dat ik alleen het BSG niet ben ; ik heb niet de macht om kringen onder druk te zetten. Men kan eventueel wel van morele druk spreken, maar kringen die de verbintenis niet aangaan zullen zeker niet benadeeld worden. SOR-voorzitter Eric Goubin, die tegen het initiatief

## VERBINTENIS AANGAAN EEN VASTE DISCOBAR IN DE BSG- ZAAL

ondergetekende..... voorzitter van de F.V.B.S. kelim..... verbindt zich ertoe BILLY'S DISCOBAR, toebehorend aan Jean-Marie ROMAN, voor iedere T.D. door bovenvermelde kring in de BSG-zaal te contracteren onder volgende voorwaarden:

Onstprijs van 5000 fr. (5000) per avond  
 Avonds : tussen 11 en 13 h - Slet tussen 04 en 06 h  
 Prijs omvat : huur van professionele geluidinstallatie en lichtinstallatie, aanpassing van bovenvermelde zaal, stoek overdebroken enlaage door één of meerdere deureys  
 De gespeelde muziek zal, indien geen specifiek genre door de organisator aangevraagd, willeidj worden aan de eisen van het publiek. Verschillende genres beschikbaar: disco, new-wave, oldies, funk, soul, popart, ...

Inbreuk op deze verbintenis ( dit wil zeggen, wanneer voor een T.D. van bovenvermelde kring in de BSG-zaal met een andere discobar doorvalt) zal een schadevergoeding van 2500 fr. voor BILLY'S DISCOBAR met zich meebrengen.

Deze verbintenis is geldig voor het academiejaar 1985-86, dat voor alle TD's in de BSG-zaal gegeven worden t.o.t. 25 mei 1986.

Andere opmerkingen:

Handtekt in Brussel op ..../..(FF)

Voor akkoord / ..... voorzitter..... handtekt

gekant is, heeft me gezegd dat de Sociale Raad er weinig zal kunnen tegen doen. De negatieve reacties kwamen overigens uitsluitend van mensen die niets met het kringleven te maken hebben."

"Trouwens, indien er wrijvingen zouden ontstaan tussen mijn voorzitterschap en de verhuur van de discobar ben ik bereid een keuze te maken."

Op zijn aandringen vroegen we de heer Billy naar de toekomstplannen van het BSG.

"Het nieuwe BSG-bestuur is duidelijk 'kringerichter' dan het vorige bestuur. BSG zal o.a. de kringen helpen die financiële moeilijkheden hebben : in ruil voor hulp aan BSG-activiteiten kunnen ze kwijtschelding van schulden bekomen. BSG heeft de terugbetaling van de schulden (zo'n 100.000 fr. voor het totaal der kringen) niet echt nodig, omdat we er financieel goed voorstaan. We streven er trouwens niet naar om dit jaar winst te maken. Daarom vroegen we o.a. geen entreegeld op onze vorige twee TD's en ook op de St.Vé-TD zullen we waarschijnlijk geen inkom vragen."

"Verder zijn we van plan een massacantus met alle kringen te organiseren, alsook een Hitchcock-filmfestival en een interuniversitaire akti-

viteit, die de VUB meer bekendheid moet geven op studententoois vlak. We gaan ook meewerken aan een aktiviteitsweek rond de SOR-verkiezingen, samen met de dienst Cultuur en Studiekring Vrij Onderzoek."

Na de heer Billy sukses gewent te hebben, liep ik SOR-voorzitter Eric Goubin tegen het lijf. Ziehier zijn visie op de discobar-affaire :

"Billy maakt misbruik van zijn positie als voorzitter om de kringen moreel onder druk te zetten de discobar-verbintenis aan te gaan. Zolang er geen klachten zijn zal de SOR niet optreden, maar bij de eerste klacht zullen we niet aarzelen maatregelen te nemen. We zouden eventueel de subsidies van het BSG kunnen blokkeren. Ik wil daarom benadrukken dat mensen steeds in beroep kunnen gaan bij de Sociale Raad i.v.m. de onstreden verbintenis." Albrecht Stippel.

## JE SLAGINGSKANSEN

Slagingskansen zijn niet direkt voorspelbaar. Daarvoor dient rekening gehouden te worden met vele 'oncontroleerbare' variabelen. Trouwens dit onderwerp bezit eigenlijk een patent in het examennummer van een studentenblad. Echter, om de nieuwelingen van bij de start klare wijn te schenken, geven we hieronder gratis een aantal gegevens in verband met de slagingskansen van de eerstejaarsstudenten mee. Vele studenten verdrucken immers het feitelijke gegeven dat 'slechts' iets meer dan 50% van de studenten slagen.

Onderzoekers hebben reeds de kop gebroken over de vraag hoe men op een vrij betrouwbare manier de slagingskansen kan voorspellen. Rond dit aspect zweven ook zovele factoren die niet volgens een eenvoudige methode in tabellen of grafieken te vervatten zijn. Schat de kansen op sukses van een gemiddelde VSO'er maar eens ! Niet alleen de uitslagen in het laatste jaar van de humaniora -die wel een indicatie geven- vormen een graadmeter. Ook met het milieu, de persoonlijkheid, de studiekeuze, de moeilijkheidsgraad, de gemotiveerdheid... en met zovele andere factoren moet rekening gehouden worden. U ziet, op dit onderwerp kan een (dikke) kop gebroken worden !

PMS-proeven  
 PMS-centra proberen humaniorastudenten met hun informatie bij te staan in hun studiekeuze. Door middel van proeven en testen in de laatste humaniorajaren wordt naar de bekwaamheid van de leerling gepeld en schat men de kansen tot succesvol verder zetten van de studies in. Deze testen dienen echter met een dikke korrel zout genomen te worden. Iedereen weet dat de humaniorastudent de PMS-proeven als amusante spelletjes, als een leuk tijdverdrijf ter vervanging van de saale lessen ziet. Onder andere op deze basis formuleren de PMS-centra dan waarachtige konklusies en bepalen in sommige gevallen zelfs de toekomst van een leerling. Enkele vraagtekens zijn hier dus zeker niet misplaatst. Universitair onderzoek

uit de provincies West-en Oost-Vlaanderen (leveranciers van 85% van de Gentse studenten) registreerde, besluit dat de gemiddelde examenuitslagen gevoelig verschillen naargelang de onderwijsinstelling waar de student de sekundaire opleiding volgde. Ingedeelde volgens de onderwijsnetten blijkt dat het gemiddelde slaagpercentage voor het vrij onderwijs 55,7% bedraagt. Dat cijfer wordt bereikt door het samenbrengen van de slaagcijfers van de studenten uit de verschillende vrije scholen (van 34,3% tot 70,8%). Voor het rijksonderwijs bedraagt het gemiddelde slaagpercentage 44,5%. Ook hier worden zeer sterke variaties, al naargelang de onderwijsinstelling, aangetroffen (van 27,5% tot 61,7%). Door de grote variëteit van deze cijfers vallen de uitspraken betreffende de verschillen tussen "het" vrij onderwijs en "het" rijksonderwijs niet te staven. Wel blijkt de godsdienstige opvoeding van pater Franciscus en zuster Fernanda volgens de gemiddelde (!) cijfers een voetje voor te hebben. Maar zulke opvoeding betekent eveneens drie keer niets als men voort komt uit de katoelike instituten met een laag percentage. Uiteindelijk moet iedereen het op de unief zelf waarmaken. Enmits wat gezond verstand, een stevige aanpak en inzet is elke eerstejaarsstudent een potentieel geslaagde student. Het RUG-onderzoek vestigt verder de aandacht op de dalende tendens van de slaagcijfers tijdens de voorbije vijf academiejaren, niet-tegenstaande de opeenvolgende versoepelingen van het examenreglement. André Bonte, directeur van de Dienst voor Studiedieadvies aan de RUG zit vijf mogelijke verklaringen hiervoor :

- een verzwaring van de studieprogramma's en van de studiebelasting;
  - het hanteren van strengere criteria door de professoren bij de evaluatie van de studenten;
  - een daling van het gemiddeld peil van de beginners;
  - een daling van de studiemotivering, de inzet en werkracht van de studenten;
  - een verzwakking van de inhoud en het peil van de vooropleiding in het sekundair onderwijs.
- Bonte wil hierover echter geen concrete uitspraken doen, bij gebrek aan controleerbare gegevens. De moraal van dit verhaal is dus dat de student de vraag of hij/zij verstandig en kapabel genoeg is om uniefstudies tot een goed eind te brengen nog lang met zich zal meeslepen. Die onzekerheid achtervolgt je tot je het uiteindelijk diploma ondertekend hebt. En dan nog...

## CAMPINA

Je wist het misschien nog niet, maar sinds de jongste Sabena-vlucht "Moscou-Zaventem", is ons landje een stel schaakmicroben rijker. Heel toevallig en ongemerkt namen deze parasietjes met zijn allen het statuut van verloren passagier aan en kwamen onze gewesten "onveilig" maken!

Reden tot paniek is er tot nog toe echter niet, dank zij het zelfhulp-initiatief van schaakklub CAMPINA. Men is er immers graag bereid eventuele slachtoffers, door één der schaakmicroben gebeten, onder zijn hoede te nemen. Kasparovs in spé kunnen vanaf 6 oktober terecht op de consultaties in auditorium III, gebouw K, ledere maandag en woensdag van 20 tot 23 uur.

Daar iedereen nogal verrast werd door dit onverwachte bezoek, kunnen we hier geen specifieke voorschriften of behandelingen meedelen, maar nieuwe schaakleefhebbers enkel doorsturen naar de eerste bijeenkomst van CAMPINA. (Nog even doorblijven dus!) Katrien



## figuranten gezocht voor "War Games"!

Als reactie op de aangekondigde installatie van 48 kruisraketten op Belgisch grondgebied verenigen zich vanaf 1979 heel wat mensen om tegen deze ontwikkeling te reageren. Snel ontwikkelde zich een overkoepelende structuur, het Vlaams Aktiekomitee tegen Atoomwapens, of kortweg VAKA, welke niet alleen de verschillende regionale komitees maar ook nationale organisaties (zoals Pax Christi, Oxfam-wereldwinkels, Internationale van Oorlogstegenstanders en een 20-tal andere) herbergt.

Ook op de V.U.B. werd een afdeling van het VAKA opgericht. VAKA-V.U.B. heeft zich van bij het begin 3 objectieven als doel gesteld:  
a) Informatieverspreiding: velen blijken zich een idee gevormd te hebben over de noodzakelijkheid van een effectieve defensie en daarmee samengaand een aangepaste wapenrusting. De werkelijk enorme wapenrusting waarmee de wereld nu gekonfronteerd wordt is echter vaak een gevolg van andere factoren dan een louter defensief streven alleen: het militair industrieel complex, het hegemoniestreven van de grootmachten en de rivaliteit tussen de verschillende legeronderdelen spelen een zeer belangrijke rol. Wij trachten dit dan ook duidelijk te maken via informatiestands, verkoop van boeken, films en dergelijke zaken meer.

b) Voorbereidingen van nationale betogingen en akties: deze gebeurtenissen vergen zeer veel voorbereidingen en mankracht, en kosten geld. Bij de voorbereiding moet er al eens affiches geplakt worden, een debat georganiseerd worden enz.

c) Zoals reeds gezegd heeft VAKA een pluralistisch karakter, dat wil zeggen dat ieder die zich verzet tegen kernwapenrusting welkom is. Dat wil ook zeggen dat wanneer je je eigen akten op ons "beleid" wil leggen je zelf actief moet worden (niet tot in den treure herhalen dat rakettengeenstanders door links gemanipuleerd worden of niet ver genoeg willen gaan in hun akties, enz.). Wij vinden het belangrijk dat ieder voor zichzelf kan bepalen hoever hij of zij wil gaan. Het is eveneens belangrijk om weten dat wij hier op de V.U.B. niet in een vacuum werken. Verschillende organisaties steunen ons actief, zowel op provinciaal als op nationaal vlak hebben wij enkele vertegenwoordigers wat erg interessant is voor een geïntegreerde aanpak: hiermee willen wij niet zeggen dat alles van een leien dakje loopt, er mislukken al wel eens akties, maar toch geloven wij al bij al dat we nuttig, en veelal interessant werk leveren.

Ben je geïnteresseerd in onze akties, spreekt onze manier van werken je aan, heb je kritiek op VAKA, dan kan je altijd eens langs komen op één van onze vergaderingen of binnenwippen op ons kontaktnummer:

VAKA-VUB p.a. Vrij Onderzoek  
Gebouw Y' (naast kultuurkafee)

## Bezoek NATO

De Noord Atlantische Verdragsorganisatie is een bondgenootschap van de meeste West-europese landen en de V.S.A. Het werd na de tweede wereldoorlog opgericht om ons te beschermen tegen de stoute Russen. Dankzij de NAVO zit ons land opgezeild tegen de wil van de bevolking met (voorlopig) 16 kruisraketten.

Op maandag 4 november organiseert studiegroep Vrij Onderzoek een bezoek aan het NAVO-hoofdkwartier te Evere (Brussel). Het bezoek wordt door NAVO-mensen zelf begeleid. Je zal er dus niet uitvoerig op worden gewezen dat de NAVO zijn lidstaten ondemocratische beslissingen tracht op te dringen (en daar dankzij CVP en PVV ook in slaagt, stem er niet op!), dat de NAVO de wapenrustingswedloop bevordert en ons dichtert bij oorlog dan bij vrede brengt.

Als je meegaat moet je dus een behoorlijke dosis scepticisme en een zak zout meenemen. Wat je ook moet doen is inschrijven op voorhand. Dit moet tegen dinsdag 15 oktober bij Vrij Onderzoek. Om binnen te mogen heeft de NAVO de volgende gegevens nodig: naam, voornaam, nr. van identiteitskaart. Het programma bestaat uit voordrachten en films en begint om 10 uur. We vertrekken stipt om 9 uur aan het V.O.-lokaal met het openbaar vervoer.

Ter Informatie: het V.O.-lokaal ligt in gebouw Y', langs het kultuurkafee.

VO

# WORD MOEIALLER '85

Met dit nummer van 8 oktober zet de Moeial de eerste stap in de derde jaargang. Hoewel nog niet volwassen, maar toch ook geen kleuter meer, heeft het blad al heel wat frisse en minder frisse waterjes doorzwoomen, gaande van een lokaalbezetting, dreiging met toedraaien van de subsidiekraan, bergen kritiek en een spoorloos verdwenen maquette van nummer 14 jaargang 2 tot een artikel over wansmakelijke praktijken in de Germaanse dat leidde tot de aanzet van een heus proces wegens smaad en laster. Door dit alles heeft De Moeial zich een reputatie van ongebondenheid en onpartijdigheid, wat niet steeds staat voor neutraliteit, opgebouwd waarmee niet iedereen even gelukkig is en wat er soms de aanleiding tot dat sommige deuren voor onze neus dichtknallen. Maar zelfs met een geschonden neus zijn we ook dit jaar van plan om aan ieders tong te hangen tot de waarheid over de lippen komt.

Maar wil men goed werk leveren dan is een zo ruim mogelijk aantal medewerkers voor een redactie onontbeerlijk. Vooral als er, zoals dit jaar het geval, er heel wat oudgedienden van het eerste uur de wapens neerleggen en er verschillende gaten in de rangen vallen, is vers bloed onmisbaar. Met andere woorden: de lege stoelen in het moeiaalokaal moeten door nieuwe krachten met frisse ideeën ingenomen worden.

Wat hebben we nu nodig? Eigenlijk alles en iedereen maar om het makkelijk te maken specificeren we even:

- Reporter, mensen die van alles het fijne willen weren.

- Korrespondenten, bijvoorbeeld de studenten-vertegenwoordigers in fakulteitsraden, de onderwysraad of in de Raad van Beheer die van hun bevoorrechte positie gebruik willen maken om ons informatie toe te spelen.

- Fotografen, sluwe vossen die zich steeds op de eerste rij bevinden om al wat belang heeft voor eeuwig vast te leggen. Wie zich geen cultuurmaniakken en sportfanaten om respectievelijk een cultuur- en een sportredactie op te starten.

- Lay-outers die met teksten en foto's kunnen jongleren tot een ideale Moeial in elkaar zit.

- Organisatorische en financiële breinen die het hele schip drijvend houden.

- Kartoonisten die cynisch, sarkastisch of gewoon leuk uit de hoek kunnen komen.

Dit in vakjes opdelen betekent natuurlijk niet dat je niet van alles te samen kan doen, je kan artikels schrijven voor de cultuurredactie en tegelijkertijd meehelpen in de lay-out-ploeg. Wij geven de mogelijkheden, de combinaties maak je zelf. Ook moet je je niet door deze lijst laten afschrikken, want zoals we reeds schreven: iedere hulp is bruikbaar. Wie geïnteresseerd is kan maandag 14 oktober om 19u eens naar de vergadering in het Moeiaalokaal, gebouw Y' (naast het Kultuurkafee) komen. Vol.

Kalender centrum voor permanente vorming.

- do 10 okt.: 10u: muziekgeschiedenis Bib. HSW
- ma 14 okt.: 18u: Inleiding informatika en basic. Gebouw L aula 5
- di 15 okt.: 14u: Jeugd stijlen. Gebouw L, aula 5.
- wo 16 okt.: 14u30: Moord. Gebouw L aula 3.
- do 17 okt.: 10u: muziekgeschiedenis Bib. HSW  
20u: Vrijzinnigheid gebouw L  
19u30: Herbert Simon. 4 F 103
- ma. 21 okt. 18u: Informatika en Basic.
- di 22 okt.: 14u: jeugdwerkloosheid

## Amnesty loop naar de komeet: 11.11.11.

Met de oprichting van A.I.-groep op onze universiteit doen we een oproep aan allen die willen meewerken aan het verbeteren van het lot van gewetensgevangenen. Naamloze verdwijningen, folteren, executies zonder proces... zijn dagelijkse kost in tal van landen; help er een eind aan te maken; wordt lid van de briefschrijfgroep A.I.-V.U.B. Het doel van de groep is het schrijven van zoveel mogelijke brieven om gewetensgevangenen te helpen. Amnesty International is een onafhankelijke organisatie die werkt voor de vrijlating van gewetensgevangenen, eerlijke processen pleit voor alle politieke gevangenen, zich verzet martelen en doodstraf voor alle gevangenen zonder uitzondering. Meer informatie bij Vrij Onderzoek of bij Isabelle Boeyé, Krijgskunde-straat 8, 1160 Oudergem.

Voor de nieuwelingen zal ik allereerst de J.V.S.-Brussel maar eens voorstellen. De Jeugvereniging voor Sterrenkunde is zoals de benaming al laat vermoeden, een groepering van jongeren die zich inzetten voor de popularisatie van de sterrenkunde. Naast de speelsere activiteiten zoals fuiven, films of kroegentochten die door de andere studentengroepen op de universiteit worden aangeboden, wil de J.V.S. een mogelijk alternatief bieden. Op zaterdag 26 oktober organiseren we, in nauwe samenwerking met de provinciale afdeling Brabaat van de V.V.S. of de Vereniging voor Sterrenkunde en de hulp van het Brussels Studentengenootschap een studiedag over de komeet van Halley. Het programma ziet er als volgt uit:

- 10.00 opening en welkomsvoord
- 10.10 geschiedenis van de komeet (dr. Gysens)
- 11.00 amateurswerk L.v.m. Halley (dhr. Van Loo)
- 12.30 lunchpauze
- 13.30 overzicht ruimteprojekten (dr. Bodifée)
- 14.00 'Le projet VEGA' (mvr. Runavot)
- 15.00 pauze
- 15.30 het 'GIOTTO-projekt' (dr. Coupé)
- 16.30 'Contribution d'IAL-space au programme GIOTTO (dhr. Cucchiaro)

Alle geïnteresseerden worden op 26 oktober om 10 uur in auditorium Qc verwacht, de toegang is gratis.

Voor meer inlichtingen kan je steeds terecht bij JVS-Brussel, p/a Luc Van Den Brempt, F. Kinnenstraat 10, 1950 Kraainem, of telefonisch op het nummer 02/731.85.79.

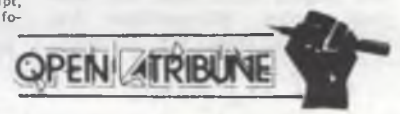
Ervaren studenten herinneren het zich nog van vorig jaar. Eerste kanners zullen merken dat de V.U.B. en hun dorp toch iets gemeen hebben. Ook op de V.U.B.-kampus slaat de 11.11.11-aktie toe.

11.11.11 is de jaarlijkse solidariteitsaktie met de derde wereld, georganiseerd door het NCOS (Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking), d.i. een pluralistische koepelorganisatie die nagenoeg alle Vlaamse derde wereld-organisaties groepect. De 11.11.11-aktie bestaat uit een 'aktie-drieluik': de informatieve aktie, de geldinzameling en de politieke aktie.

De Informatiekampagne en de geldinzameling hebben dit jaar als centraal thema 'honger'. De politieke aktie houdt zich bezig met het Belgische Zaïre-beleid. Om een geslaagde aktie te voeren zijn echter medewerkers nodig. De 11.11.11-aktie wordt door meer dan 15 000 vrijwilligers gevoerd in Vlaanderen. Ook aan de V.U.B. moeten er dus vrijwilligers te vinden zijn. Op een eerste bijeenkomst bespreken we wat we zoal kunnen doen en kiezen we een projekt. Dus, steek je neus niet al te driet tussen je nieuwe kursussen en kom op dinsdag 15 oktober om 20u naar de eerste V.U.B.-11.11.11-bijeenkomst in het lokaal van studiegroep Vrij Onderzoek in gebouw Y', naast het kultuurkafee. Verdere inlichtingen kan je daar steeds krijgen.

## Oproep U.C.O.V.

Pas aangekomen studenten hebben dikwijls moeilijkheden met het vinden van een verblijfplaats in Brussel. Daarom doet de dienst U.C.O.V. een dringende oproep aan Belgische studenten die bereid zijn hun kot voor maximum één week te willen delen met of ter beschikking willen stellen aan een buitenlandse student of studente. Ook families die een buitenlandse student(e) willen herbergen of gewoon kontakten met hen willen leggen kunnen steeds bij U.C.O.V. terecht. Verder zoekt U.C.O.V. ook studenten die gratis enkele uren per week Nederlands willen spreken met buitenlandse studenten die een basiskursus Nederlands volgen. Voor verdere inlichtingen kan je steeds terecht bij de dienst U.C.O.V., afdeling buitenlandse studenten, gebouw Y' (kantoor naast de dienst inschrijven). Tel. 02/641.23.09.



## Pousse - sjenel

Ik zou de kabinetsmedewerkers van met name de ministers Poma en Geens (en hun soortgenoten) bij deze nog eens willen meedelen dat hun pogingen om bepaalde studenten voorrang te doen verkrijgen bij de toewijzing der V.U.B.-studentenkamers op NIETS zijn uitgelopen. Dergelijke telefonische of schriftelijke politieke toewerkerij gaat hier regelrecht de prullenmand in. De Sociale Sektor is géén politiek pousjeneltheater!!!

Eric Goubin  
Voorzitter Sociale Raad Studenten.

denkertje: "Je moet niet alleen dankbaar zijn tegenover diegene die je uit de nood geholpen hebben maar ook zij die alleen maar beloofden te helpen moet je danken want door deze laatste leer je pas de eersten waarderen."